

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 153

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 55
14 iunie 2012

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

2012/305/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 7 iunie 2012 privind încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind aplicarea anumitor dispoziții ale Convenției din 29 mai 2000 referitoare la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și ale Protocolului din 2001 la aceasta 1

2012/306/UE:

- ★ Decizia Consiliului din 12 iunie 2012 privind încheierea Protocolului privind stabilirea posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Mozambic 3

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2012 al Comisiei din 13 iunie 2012 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [镇江香醋 (Zhenjiang Xiang Cu) (IGP)] 4
- ★ Regulamentul (UE) nr. 502/2012 al Comisiei din 13 iunie 2012 de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2/2012 al Consiliului asupra importurilor de anumite elemente de fixare din oțel inoxidabil, precum și de părți ale acestora originare din Republica Populară Chineză, în cazul unor importuri de anumite elemente de fixare din oțel inoxidabil, precum și de părți ale acestora expediate din Malaysia, Thailanda și Filipine, indiferent dacă acestea sunt declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, Thailanda și Filipine, și de instituire a obligativității înregistrării importurilor respective 8

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 503/2012 al Comisiei din 13 iunie 2012 de interzicere a activităților de pescuit ale navelor cu plasă pungă care arborează pavilionul Greciei sau al Italiei sau sunt înmatriculate în Grecia sau Italia și care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană** 12

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 504/2012 al Comisiei din 13 iunie 2012 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 14

DECIZII

2012/307/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 19 octombrie 2011 privind schemele de ajutoare de stat constând în reeșalonarea datoriilor puse în aplicare de Grecia în departamentele Kastoria, Eubea, Florina, Kilkis, Rhodope, Evros, Xanthi și Dodecanez, precum și în insulele Lesbos, Samos și Chios [schemele de ajutoare C 23/04 (ex NN 153/03), C 20/05 (ex NN 70/04) și C 50/05 (ex NN 20/05)] [notificată cu numărul C(2011) 7252] ⁽¹⁾.....** 16

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA CONSILIULUI

din 7 iunie 2012

privind încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind aplicarea anumitor dispoziții ale Convenției din 29 mai 2000 referitoare la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și ale Protocolului din 2001 la aceasta

(2012/305/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

(4) Acordul ar trebui aprobat.

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (1) litera (d) coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a),

(5) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, aceste state membre și-au notificat intenția de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

(6) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

întrucât:

(1) La 19 decembrie 2002, Consiliul a autorizat Președinția, asistată de Comisie, să inițieze negocieri cu Islanda și Norvegia în vederea aplicării anumitor dispoziții ale Convenției din 29 mai 2000 referitoare la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și ale Protocolului din 2001 la aceasta (denumită în continuare „convenția”).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Acordul între Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind aplicarea anumitor dispoziții ale Convenției din 29 mai 2000 referitoare la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și ale Protocolului din 2001 la aceasta⁽²⁾ (denumit în continuare „acordul”) se aprobă prin prezenta decizie în numele Uniunii.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat prin prezenta decizie să desemneze persoana (persoanele) împuternicită (împuternicite) să efectueze, în numele Uniunii, notificarea prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din acord, prin care Uniunea își asumă obligații⁽³⁾.

(2) În conformitate cu Decizia 2004/79/CE⁽¹⁾, Acordul între Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind aplicarea anumitor dispoziții ale convenției (denumit în continuare „acordul”) a fost semnat la 19 decembrie 2003, sub rezerva încheierii acestuia.

(3) Până în prezent, acordul nu a fost încheiat. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009, procedurile de urmat de către Uniune în vederea încheierii acordului sunt reglementate de articolul 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO L 26, 29.1.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 26, 29.1.2004, p. 3.

⁽³⁾ Data intrării în vigoare a acordului se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Articolul 4

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 7 iunie 2012.

Pentru Consiliu

Președintele

M. BØDSKOV

DECIZIA CONSILIULUI

din 12 iunie 2012

privind încheierea Protocolului privind stabilirea posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Mozambic

(2012/306/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2), coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) La 22 noiembrie 2007, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1446/2007 privind încheierea Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Mozambic ⁽¹⁾ („acordul”). La acord a fost anexat un protocol de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de acordul respectiv ⁽²⁾. Protocolul menționat a expirat la 31 decembrie 2011.
- (2) Uniunea Europeană a negociat cu Republica Mozambic un nou protocol privind stabilirea posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Mozambic („protocolul”), care oferă navelor din UE posibilitatea de a pescui în apele asupra cărora Mozambic deține suveranitatea sau jurisdicția în domeniul pescuitului.
- (3) Ca urmare a negocierilor menționate, protocolul a fost parafat la 2 iunie 2011.

- (4) În conformitate cu Decizia 2012/91/UE a Consiliului ⁽³⁾, protocolul a fost semnat și se aplică cu titlu provizoriu.

- (5) Protocolul ar trebui să fie încheiat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta se aprobă, în numele Uniunii, Protocolul privind stabilirea posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Mozambic ⁽⁴⁾.

Articolul 2

Președintele Consiliului desemnează persoana sau persoanele împuternicite să efectueze, în numele Uniunii, notificarea prevăzută la articolul 16 din protocol, prin care se exprimă consimțământul Uniunii de a-și asuma obligații în temeiul protocolului ⁽⁵⁾.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 12 iunie 2012.

*Pentru Consiliu**Președintele*

M. GJERSKOV

⁽¹⁾ JO L 331, 17.12.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 331, 17.12.2007, p. 39.

⁽³⁾ JO L 46, 17.2.2012, p. 3.

⁽⁴⁾ Protocolul a fost publicat în JO L 46, 17.2.2012, p. 4, împreună cu decizia privind semnarea sa.

⁽⁵⁾ Data intrării în vigoare a protocolului se va publica de către Secretariatul General al Consiliului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 501/2012 AL COMISIEI

din 13 iunie 2012

de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [镇江香醋 (Zhenjiang Xiang Cu) (IGP)]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (5) al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, cererea depusă de China la 16 iulie 2007 de înregistrare a denumirii 镇江香醋 (Zhenjiang Xiang Cu) ca indicație geografică protejată (IGP) a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.
- (2) Germania a prezentat o declarație de opoziție cu privire la înregistrare în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006. Declarația de opoziție a fost considerată admisibilă în temeiul articolului 7 alineatul (3) primul paragraf litera (c) din regulamentul respectiv.
- (3) Prin scrisoarea din data de 2 august 2011, Comisia a invitat părțile în cauză să încerce să ajungă la un acord.
- (4) Dat fiind că nu s-a ajuns la niciun acord oficial între Germania și China în conformitate cu termenul și formele prevăzute, Comisia trebuie să adopte o decizie în conformitate cu procedura menționată la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006.
- (5) În declarația de opoziție s-a susținut că înregistrarea denumirii 镇江香醋 (Zhenjiang Xiang Cu) ar prejudicia existența unor denumiri, mărci sau produse astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (3) primul paragraf litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, din cauza conținutului minim total de acid al oțetului (4,5 grame), mai mic decât cel specificat în legislația germană (5,0 grame) și în standardul european EN 13188. Având în vedere că conținutul de acid acetic este un criteriu de calitate decisiv pentru oțet, reclamantul consideră că comercializarea unui astfel de oțet în Uniunea Europeană ar fi înșelătoare pentru consumatori, deoarece acest lucru ar duce la denaturarea concurenței.

- (6) În absența unei legislații specifice a Uniunii Europene, oțetul cu o aciditate mai scăzută poate fi fabricat și comercializat în mod legal în UE, precum și importat în Uniunea Europeană. În plus, 镇江香醋 (Zhenjiang Xiang Cu) este un oțet din orez, prezintă caracteristicile distinctive ale acestuia și este legat de bucătăria chineză. Prin urmare, nu au putut fi identificate nici un risc de confuzie pentru consumatori, nici o atingere adusă utilizării corecte și tradiționale în faptul că 镇江香醋 (Zhenjiang Xiang Cu) este comercializat în UE cu un conținut minim total de acid de 4,5 grame/100 ml.
- (7) Comisia înțelege că China ar accepta un nivel minim de aciditate al 镇江香醋 (Zhenjiang Xiang Cu) de 5,0 grame/100 ml, ceea ce ar satisface în mod corespunzător solicitarea autorităților germane și standardul european EN 13188 menționat anterior. Germania a confirmat că această soluție ar rezolva problema.
- (8) Pentru a obține cel mai larg consens, conținutul total minim de acid al 镇江香醋 (Zhenjiang Xiang Cu) trebuie, așadar, stabilit la 5,00 grame/100 ml.
- (9) În lumina celor de mai sus, denumirea 镇江香醋 (Zhenjiang Xiang Cu) trebuie înregistrată în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate.
- (10) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru indicațiile geografice și denumirile de origine protejate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Versiunea actualizată a documentului unic este stabilită în anexa II la prezentul regulament.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.⁽²⁾ JO C 254, 22.9.2010, p. 10.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iunie 2012.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXA I

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.8: Alte produse din anexa I la tratat (condimente etc.)

CHINA

镇江香醋 (Zhenjiang Xiang Cu) (IGP)

ANEXA II

DOCUMENT UNIC

REGULAMENTUL (CE) NR. 510/2006 AL CONSILIULUI

„镇江香醋” (ZHENJIANG XIANG CU)

NR. CE: CN-PGI-0005-0630-16.07.2007

IGP (X) DOP ()

1. Denumire

„镇江香醋” (Zhenjiang Xiang Cu)

2. Statul membru sau țara terță

Republica Populară Chineză

3. Descrierea produsului agricol sau alimentar

3.1. Tip de produs

Clasa 1.8: Alte produse din anexa I la tratat (condimente etc.)

3.2. Descrierea produsului cărui i se aplică denumirea de la punctul 1

Zhenjiang Xiang Cu este un tip de oțet de orez fermentat, fabricat din orez lipicios ca principală materie primă. Are o aromă deosebită și o savoare delicată. Este de culoare cafenie-roșcată intensă, lucioasă, cu nuanțe de ocru. Are o aromă puternică de orez prăjit și de produse fermentate. Gustul este dens, necondimentat, fin, proaspăt, acru, dar nu astringent, delicios și ușor dulceag. În funcție de specificații, aciditatea totală (pe bază de acid acetic) este de 5,00 g-6,00 g/100 ml (maximum 15,50 g), acidul fix (pe bază de acid lactic) de 1,20 g-1,60 g/100 ml, azotul din acidul aminic (pe bază de azot) de 0,12 g-0,18 g/100 ml și zahărul reducător (pe bază de dextroză) de peste 2,20 g/100 ml.

În funcția de durată de depozitare, Zhenjiang Xiang Cu se împarte în două categorii: „oțet aromat”, care este forma obișnuită, obținută după o perioadă de depozitare de peste 180 de zile, și „oțet matur”, obținut din oțetul aromat Zhenjiang după o perioadă de depozitare de peste 365 de zile.

3.3. Materii prime

1. Orez lipicios: provine din regiunea Zhenjiang. Este în mod constant de bună calitate, cu conținut ridicat de gluten și o cantitate corespunzătoare de proteine brute. Conținutul de amilopectină poate atinge 100°.
2. Tărâțe de grâu: provin din prelucrarea grâului local de cea mai bună calitate, bogat în elementele nutritive necesare pentru bacteriile de fermentație care produc acidul acetic.
3. Coji de orez: provin din prelucrarea orezului local; servesc ca purtătoare și formează mediul gazos în care se dezvoltă bacteriile acetice în procesul de fermentație.
4. Daqu: este purtătorul unor agenți de zaharificare, fermentat pe baza tehnicilor tradiționale din materiale locale de cea mai bună calitate ca grâul, orzul și mazărea.
5. Orez de prăjit: congee din orez perpelit, moale și lipicios, preparat din orez local de cea mai bună calitate; este principalul ingredient care dă oțetului aromat Zhenjiang aroma și culoarea caracteristice.
6. Apă: apă pură, acumulată în formele de relief și formațiunile geologice specifice regiunii Zhenjiang, bogată în diferite substanțe minerale. Are un gust ușor dulceag și totodată duritatea și pH-ul adecvate pentru fermentarea oțetului.

3.4. Hrană pentru animale (numai pentru produsele de origine animală)

—

3.5. Etape specifice ale producției care trebuie să se desfășoare în aria geografică delimitată

Fabricarea oțetului Zhenjiang Xiang Cu, inclusiv prepararea Daqu și a vinului de orez, fermentația mustului, extracția oțetului, decantarea și depozitarea/maturarea oțetului brut, trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată.

3.6. Norme specifice privind felierea, răzuirea, ambalarea etc.

Se comercializează în sticle din sticlă, conform normelor de igienă alimentară; sticlele pot fi ambalate în cutii de carton.

3.7. Norme specifice privind etichetarea

Etichetele produsului Zhenjiang Xiang Cu sunt imprimate și aplicate pe sticle, astfel încât să nu poată fi dezlipite. Principalele elemente care figurează pe etichetă sunt: denumirea (Zhenjiang Xiang Cu), tehnicile de producție (fermentație solidă), categoria oțetului (oțet de fermentație), ingredientele principale, greutatea netă, numele și adresa producătorului, data producției și codul standard al produsului.

4. Delimitarea concisă a ariei geografice

Regiunea Zhenjiang este situată în sud-estul Chinei, pe malul sudic al fluviului Yangtze, și se întinde între 31°37'-32°19' latitudine nordică și 118°58'-119°58' longitudine estică. Regiunea cuprinde orașele Jurong, Danyang și Yangzhong, districtele Dantu, Jingkou și Runzhou și zona de dezvoltare Zhenjiang.

5. Legătura cu aria geografică

5.1. Specificitatea ariei geografice

Zhenjiang este o zonă situată în sud-estul Chinei la confluența fluviului Yangtze cu Marele Canal. Clima are toate caracteristicile climei musonice umede, de trecere de la zona temperată caldă la zona subtropicală. Zona beneficiază de vreme însorită 2 050,7 ore în medie pe an, adică 46,8 % din timp; temperatura anuală medie este de 15,4 °C, umiditatea medie de 77 %, iar cantitatea medie anuală de precipitații depășește 1 000 mm. Regiunea Zhenjiang este alcătuită din dealuri domoale, terenuri agricole fertile, o rețea hidrografică complexă și numeroase mici insule și porturi de-a lungul fluviului. Zona este plină de verdeață și beneficiază de o climă umedă, însorită și plăcută.

5.2. Specificitatea produsului

Zhenjiang Xiang Cu este de culoare cafenie-roșcată intensă, lucioasă, cu nuanțe de ocru. Are o aromă puternică de orez prăjit și de produse fermentate. Gustul este dens și necondimentat, cu un iz de acru, dar nu deosebit de astringent, datorat acizilor acetic, lactic, malic, succinic, citric și gluconic. Este un oțet fin, proaspăt, delicios și ușor dulceag.

5.3. Legătura cauzală dintre aria geografică și o calitate anume, reputația sau alte caracteristici ale produsului

Situat în sud-estul Chinei, Zhenjiang beneficiază de o climă musonică umedă caracteristică, de trecere de la zona temperată caldă la zona subtropicală. Așezată la confluența fluviului Yangtze cu Marele Canal, regiunea este alcătuită din dealuri domoale, terenuri agricole fertile, o rețea hidrografică complexă și numeroase mici insule și porturi de-a lungul fluviului. Este o zonă bogată în culturi agricole ca orezul, grâul, orzul și mazărea, cu numeroase produse secundare ca tărațele de grâu și cojile de orez. Umezeala și verdeața din Zhenjiang pot favoriza formarea și reproducerea bacteriilor acetice. Apele de pe dealuri și izvoarele se adună în râuri, lacuri și zone mlăștinoase. Curgând peste pietre și stânci, ele acumulează un conținut bogat de minerale și totodată o savoare puternică, ușor dulceagă, foarte propice fermentației oțetului.

Orașul Zhenjiang este de multă vreme cunoscut sub denumiri ca „Orașul din pădurea de pe munte” și „Casa oțetului”. Oamenii din Zhenjiang au început să fabrice oțet acum 1 400 de ani. Zhenjiang Xiang Cu a intrat în uzul curent în timpul dinastiei Liang, fiind considerat de primii clasici ai medicinei chineze cel mai bun oțet de orez și primind o medalie de aur la un concurs internațional din timpul dinastiei Qing. Zhenjiang Xiang Cu a devenit cartea de vizită a orașului. Sunt circa 100 de fabrici de oțet în localitate. Aici aroma oțetului plutește în aer, iar cultura și obiceiurile gastronomice legate de oțet sunt pretutindeni.

Trimitere la publicarea caietului de sarcini

[articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006]

REGULAMENTUL (UE) NR. 502/2012 AL COMISIEI

din 13 iunie 2012

de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2/2012 al Consiliului asupra importurilor de anumite elemente de fixare din oțel inoxidabil, precum și de părți ale acestora originare din Republica Populară Chineză, în cazul unor importuri de anumite elemente de fixare din oțel inoxidabil, precum și de părți ale acestora expediate din Malaysia, Thailanda și Filipine, indiferent dacă acestea sunt declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, Thailanda și Filipine, și de instituire a obligativității înregistrării importurilor respective

COMISIA EUROPEANĂ,

B. MĂSURILE EXISTENTE

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5),

după consultarea Comitetului consultativ în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază,

întrucât:

- (1) Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a decis, în temeiul articolului 13 alineatul (3) și al articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, să desfășoare din proprie inițiativă o anchetă cu privire la eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite la importurile de anumite elemente de fixare din oțel inoxidabil, precum și de părți ale acestora originare din Republica Populară Chineză și să instituie obligativitatea înregistrării importurilor de anumite elemente de fixare din oțel inoxidabil, precum și de părți ale acestora expediate din Malaysia, Thailanda și Filipine, indiferent dacă acestea sunt declarate sau nu ca fiind originare din Malaysia, Thailanda și Filipine.

A. PRODUSUL

- (2) Produsul vizat de eventuala eludare este reprezentat de anumite dispozitive de fixare din oțel inoxidabil și componente ale acestora, originare din Republica Populară Chineză (denumite în continuare „produsul în cauză”), care se încadrează în prezent la codurile NC 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 și 7318 15 70.
- (3) Produsul care face obiectul anchetei este același cu cel descris în considerentul anterior, însă expedit din Malaysia, Thailanda și Filipine, indiferent dacă este sau nu declarat ca fiind originar din Malaysia, Thailanda și Filipine, încadrat în prezent la aceleași coduri NC ca produsul în cauză (denumit în continuare „produsul care face obiectul anchetei”).

- (4) Măsurile aflate în vigoare în prezent și care au fost eventual eludate sunt măsuri antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2/2012 al Consiliului⁽²⁾, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor impuse prin Regulamentul (CE) nr. 1890/2005⁽³⁾.

C. MOTIVELE

- (5) Comisia are la dispoziție suficiente elemente de probă *prima facie* care indică faptul că măsurile antidumping aplicate importurilor de anumite dispozitive de fixare din oțel inoxidabil și componente ale acestora, originare din Republica Populară Chineză, sunt eludate prin transbordarea produsului în Malaysia, Thailanda și Filipine.
- (6) Elementele de probă *prima facie* aflate la dispoziția Comisiei sunt următoarele:
- (7) Ulterior instituirii măsurilor asupra produsului în cauză, a avut loc o modificare semnificativă în configurația schimburilor comerciale care presupuneau exporturi din Republica Populară Chineză, Malaysia, Thailanda și Filipine către Uniune, pentru această modificare neexistând nici motivare și nici justificare suficientă, alta decât instituirea taxei.
- (8) Această modificare în configurația schimburilor comerciale pare a rezulta din transbordarea, în Malaysia, Thailanda și Filipine, a anumitor dispozitive de fixare din oțel inoxidabil și componente ale acestora, originare din Republica Populară Chineză.
- (9) În plus, elementele de probă indică faptul că efectele corective ale măsurilor antidumping existente aplicate produsului în cauză sunt compromise, atât în ceea ce privește prețul, cât și cantitatea. Un volum semnificativ de importuri ale produsului care face obiectul anchetei pare să fi înlocuit unele importuri ale produsului în cauză. Mai mult, există suficiente dovezi care atestă că importurile produsului care face obiectul anchetei sunt efectuate la prețuri mult mai mici decât prețul neprejudiciabil stabilit în cadrul anchetei care a condus la măsurile existente, ajustat în funcție de creșterea costurilor cu materiile prime.

(1) JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

(2) JO L 5, 7.1.2012, p. 1.

(3) JO L 302, 19.11.2005, p. 1.

- (10) În cele din urmă, Comisia deține suficiente elemente de probă *prima facie* care indică faptul că prețurile produsului vizat de anchetă fac obiectul unui dumping în comparație cu valoarea normală stabilită anterior pentru produsul în cauză, ajustată în funcție de creșterea costurilor cu materiile prime.
- (11) În cazul în care, în cursul anchetei, sunt constatate practici de eludare via Malaysia, Thailanda și Filipine reglementate de articolul 13 din regulamentul de bază, altele decât transbordarea, acestea ar putea, de asemenea, să facă obiectul anchetei.

D. PROCEDURA

- (12) Având în vedere cele menționate mai sus, Comisia a ajuns la concluzia că există suficiente dovezi pentru a justifica deschiderea unei anchete în temeiul articolului 13 din regulamentul de bază și pentru a institui obligativitatea înregistrării importurilor produsului care face obiectul anchetei, indiferent dacă acesta este sau nu declarat ca fiind originar din Malaysia, Thailanda și Filipine, în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

(a) Chestionare

- (13) Pentru a obține informațiile pe care le consideră necesare în vederea anchetei, Comisia va trimite chestionare producătorilor-exportatori cunoscuți și asociațiilor de producători-exportatori cunoscute din Malaysia, Thailanda și Filipine, producătorilor-exportatori cunoscuți și asociațiilor de producători-exportatori cunoscute din Republica Populară Chineză, importatorilor cunoscuți și asociațiilor de importatori cunoscute din Uniune, precum și autorităților din Republica Populară Chineză, Malaysia, Thailanda și Filipine. Dacă este cazul, se pot solicita informații și industriei din Uniune.
- (14) În orice caz, toate părțile interesate ar trebui să ia legătura cu Comisia în acest sens, dar nu mai târziu de termenul stabilit la articolul 3 din prezentul regulament, și să solicite un chestionar în termenul stabilit la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament, având în vedere că termenul stabilit la articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament se aplică tuturor părților interesate.
- (15) Autoritățile din Republica Populară Chineză, Malaysia, Thailanda și Filipine vor fi informate despre deschiderea anchetei.

(b) Colectarea informațiilor și desfășurarea audierilor

- (16) Toate părțile interesate sunt invitate să-și prezinte în scris punctele de vedere și să aducă elemente de probă pentru susținerea acestora. În plus, Comisia poate audia părțile interesate, cu condiția ca acestea să prezinte o cerere scrisă din care să reiasă că au motive speciale în baza cărora ar trebui să fie audiate.

(c) Scutirea importurilor de la înregistrare sau de la măsuri

- (17) În conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din regulamentul de bază, importurile produsului care face obiectul

anchetei pot fi scutite de la înregistrare sau de la măsuri în cazul în care importul respectiv nu constituie o eludare.

- (18) Dat fiind faptul că eventuala eludare a măsurilor intervine în afara Uniunii, se pot acorda, în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din regulamentul de bază, scutiri producătorilor de anumite dispozitive de fixare din oțel inoxidabil și componente ale acestora din Malaysia, Thailanda și Filipine, care pot dovedi că nu sunt afiliați ⁽¹⁾ niciunui producător care face obiectul măsurilor ⁽²⁾ și despre care s-a constatat că nu sunt implicați în practicile de eludare definite la articolul 13 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază. Producătorii care doresc să beneficieze de o astfel de scutire ar trebui să prezinte o cerere în acest scop, însoțită în mod corespunzător de elemente de probă, în termenul stabilit la articolul 3 alineatul (3) din prezentul regulament.

E. ÎNREGISTRAREA

- (19) În temeiul articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importurile produsului care face obiectul anchetei trebuie supuse înregistrării pentru ca, în cazul în care ancheta ar stabili existența unei eludări, să se poată asigura posibilitatea perceperii unei taxe antidumping de o valoare corespunzătoare, cu efect retroactiv de la data înregistrării, pentru astfel de importuri expediate din Malaysia, Thailanda și Filipine.

F. TERMENE

- (20) În interesul unei bune administrări, ar trebui precizate termenele în care:

— părțile interesate se pot face cunoscute Comisiei, pot să îi prezinte acestea în scris punctele lor de vedere și să transmită răspunsurile la chestionar sau orice alte informații care trebuie să fie luate în considerare pe parcursul anchetei;

⁽¹⁾ În conformitate cu articolul 143 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei referitor la punerea în aplicare a Codului vamal comunitar, persoanele sunt considerate a fi afiliate numai dacă: (a) una dintre ele face parte din conducerea sau consiliul de administrație al întreprinderii celeilalte persoane și reciproc; (b) au calitatea juridică de asociați; (c) una este angajată celeilalte; (d) oricare dintre aceste persoane posedă, controlează sau deține direct sau indirect 5 % sau mai mult din acțiunile sau părțile emise cu drept de vot de ambele persoane; (e) una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect; (f) în cazul în care ambii sunt controlați, în mod direct sau indirect, de un terț; (g) controlează împreună, în mod direct sau indirect, o a treia persoană; sau (h) sunt membre ale aceleiași familii. Persoanele se consideră ca aparținând aceleiași familii numai dacă sunt legate prin oricare dintre următoarele relații: (i) soț și soție; (ii) ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul I, (iii) frați și surori (buni, consangvini și uterini); (iv) ascendenți și descendenți, în linie directă de gradul II; (v) unchi sau mătușă și nepot sau nepoată; (vi) socri și ginere sau noră; (vii) cumnați și cumnate. (JO L 253, 11.10.1993, p. 1). În acest context, prin „persoană” se înțelege orice persoană fizică sau juridică.

⁽²⁾ Totuși, chiar dacă producătorii sunt înrudiți în sensul de mai sus cu societăți supuse măsurilor în vigoare asupra importurilor originare din Republica Populară Chineză (măsurile antidumping originale), o scutire ar putea fi acordată în cazul în care nu există elemente de probă potrivit cărora relația cu societățile supuse măsurilor originale s-a stabilit sau s-a folosit pentru eludarea măsurilor originale.

- producătorii din Malaysia, Thailanda și Filipine pot solicita o scutire de la înregistrarea importurilor sau de la măsuri;
- părțile interesate pot solicita în scris audierea lor de către Comisie.

- (21) Trebuie remarcat faptul că exercitarea majorității drepturilor procedurale prevăzute în regulamentul de bază se poate desfășura numai dacă părțile s-au prezentat în termenul menționat la articolul 3 din prezentul regulament.

G. LIPSA COOPERĂRII

- (22) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informații sau nu furnizează informațiile necesare în termenul prevăzut sau obstrucționează în mod semnificativ ancheta, se pot stabili concluzii pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază.
- (23) În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau înșelătoare, această informație nu se ia în considerare și se poate face uz de datele disponibile.
- (24) Dacă o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și, în consecință, concluziile sunt stabilite în baza probelor disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază, rezultatul anchetei poate fi mai puțin favorabil acelei părți decât dacă aceasta ar fi cooperat.

H. CALENDARUL ANCHETEI

- (25) În conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din regulamentul de bază, ancheta se va încheia în termen de nouă luni de la data publicării prezentului regulament în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

I. PRELUCRAREA DATELOR CU CARACTER PERSONAL

- (26) Se menționează faptul că toate datele cu caracter personal colectate pe parcursul prezentei anchete vor fi utilizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.

J. CONSILIERUL-AUDITOR

- (27) De asemenea, trebuie menționat faptul că, în cazul în care părțile interesate consideră că întâmpină dificultăți în exercitarea dreptului la apărare, acestea pot solicita intervenția consilierului-auditor din cadrul Direcției Generale Comerț. Acesta acționează în calitate de intermediar între părțile interesate și serviciile Comisiei, oferind, acolo unde este necesar, mediere privind

aspectele de procedură care aduc atingere apărării intereselor părților respective în cadrul prezentei proceduri, în special cu privire la aspecte legate de accesul la dosar, confidențialitate, prelungirea termenelor și examinarea opiniilor exprimate în scris și/sau oral. Pentru mai multe informații și detalii de contact, părțile interesate sunt rugate să consulte paginile de internet de pe site-ul Direcției Generale Comerț dedicate consilierului-auditor (http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/hearing-officer/index_en.htm),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prin prezentul regulament se deschide o anchetă în temeiul articolului 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, cu scopul de a stabili dacă importurile în Uniune de anumite dispozitive de fixare din oțel inoxidabil și componente ale acestora, expediate din Malaysia, Thailanda și Filipine, indiferent dacă sunt declarate sau nu drept originare din Malaysia, Thailanda și Filipine, încadrate în prezent la codurile NC ex 7318 12 10, ex 7318 14 10, ex 7318 15 30, ex 7318 15 51, ex 7318 15 61 și ex 7318 15 70 (codurile TARIC 7318 12 10 11, 7318 12 10 91, 7318 14 10 11, 7318 14 10 91, 7318 15 30 11, 7318 15 30 61, 7318 15 30 81, 7318 15 51 11, 7318 15 51 61, 7318 15 51 81, 7318 15 61 11, 7318 15 61 61, 7318 15 61 81, 7318 15 70 11, 7318 15 70 61 și 7318 15 70 81), eludează măsurile instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2/2012.

Articolul 2

În conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, autoritățile vamale sunt invitate să ia măsurile corespunzătoare pentru a înregistra importurile în Uniune identificate la articolul 1 din prezentul regulament.

Înregistrarea expiră la nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Comisia poate, printr-un regulament, să invite autoritățile vamale să înceteze înregistrarea importurilor în Uniune de produse fabricate de producătorii care au solicitat o scutire de la înregistrare și despre care s-a constatat că îndeplinesc condițiile pentru acordarea unei scutiri.

Articolul 3

(1) Chestionarele trebuie să fie solicitate Comisiei în termen de 15 zile de la data publicării prezentului regulament în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) În lipsa unor dispoziții contrare, pentru ca demersurile părților interesate să fie luate în considerare în cursul anchetei, acestea trebuie să se facă cunoscute contactând Comisia, să își prezinte punctele de vedere în scris și să transmită răspunsurile la chestionare și orice alte informații în termen de 37 de zile de la data publicării prezentului regulament în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(3) Producătorii din Malaysia, Thailanda și Filipine care solicită o scutire de la înregistrarea importurilor sau de la măsuri trebuie să prezinte o cerere susținută în mod corespunzător de elementele de probă în același termen de 37 de zile.

(4) De asemenea, părțile interesate pot să solicite audierea de către Comisie în același termen de 37 de zile.

(5) Se solicită părților interesate să transmită toate documentele și cererile în format electronic (transmisii neconfidențiale prin e-mail, cele confidențiale pe CD-R/DVD) și să indice numele, adresa, adresa de e-mail, numerele de telefon și de fax ale părții interesate. Cu toate acestea, orice împuterniciri și certificări semnate care însoțesc răspunsurile la chestionar sau orice actualizare a acestora trebuie să fie prezentate pe suport de hârtie, și anume prin poștă sau în persoană, la adresa indicată mai jos. În conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din regulamentul de bază, în cazul în care o parte interesată nu poate să transmită observațiile și cererile sale în format electronic, aceasta trebuie să informeze imediat Comisia în acest sens. Pentru informații suplimentare privind corespondența cu Comisia, părțile interesate pot consulta pagina de web relevantă de pe site-ul internet al Direcției Generale Comerț: <http://ec.europa.eu/trade/tackling-unfair-trade/trade-defence>. Toate solicitările comunicate în scris, inclusiv informațiile solicitate prin prezentul

regulament, răspunsurile la chestionare și corespondența părților interesate, furnizate cu titlu confidențial, trebuie să poarte mențiunea „Acces limitat” ⁽¹⁾ și să fie însoțite, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de bază, de o versiune neconfidențială purtând mențiunea „Versiune destinată consultării de către părțile interesate”.

Adresa Comisiei pentru corespondență:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 4/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Informații de contact:

Căsuța poștală a cazului: TRADE-STEEL-FAST-13-A@ec.europa.eu
Fax +32 22984139

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 13 iunie 2012.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Un astfel de document este un document considerat confidențial, în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 și cu articolul 6 din Acordul OMC privind punerea în aplicare a articolului VI din GATT 1994 (Acordul antidumping). Este, de asemenea, un document protejat în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 503/2012 AL COMISIEI

din 13 iunie 2012

de interdicere a activităților de pescuit ale navelor cu plasă pungă care arborează pavilionul Greciei sau al Italiei sau sunt înmatriculate în Grecia sau Italia și care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană

COMISIA EUROPEANĂ,

Având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, în special articolul 36 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 44/2012 al Consiliului din 17 ianuarie 2012 de stabilire, pentru 2012, a posibilităților de pescuit disponibile în apele UE și, pentru navele din UE, în anumite ape din afara UE pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește care fac obiectul unor negocieri sau acorduri internaționale ⁽²⁾ stabilește cantitatea de ton roșu care poate fi pescuită în 2012 de navele de pescuit ale Uniunii Europene în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 302/2009 al Consiliului din 6 aprilie 2009 privind un plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 43/2009 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1559/2007 ⁽³⁾ impune statelor membre să informeze Comisia cu privire la cotele individuale alocate navelor lor care au o lungime de peste 24 de metri.
- (3) Rolul politicii comune în domeniul pescuitului este acela de a asigura viabilitatea pe termen lung a sectorului piscicol printr-o exploatare sustenabilă a resurselor acvatice vii, pe baza principiului precauției.
- (4) În conformitate cu articolul 36 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, în cazul în care Comisia consideră, pe baza informațiilor furnizate de statele membre sau a altor informații aflate la dispoziția sa, că posibilitățile de pescuit disponibile aferente unei unelte/flote sau mai multor unelte/flote, pentru Uniunea Europeană, un stat membru sau un grup de state membre s-au epuizat, Comisia informează statele membre în cauză cu privire la acest lucru și interzice activitățile de pescuit în zona respectivă, cu uneltele de pescuit respective, pentru stocul de pește sau grupul de stocuri de pește vizat sau pentru flota implicată în respectivele activități de pescuit.
- (5) Informațiile deținute de Comisie arată că posibilitățile de pescuit pentru ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Medi-

terană alocate navelor cu plasă-pungă care arborează pavilionul Greciei sau al Italiei sau sunt înmatriculate în Grecia sau Italia au fost epuizate la 7 iunie 2012.

- (6) În data de 8 iunie, Grecia a comunicat Comisiei că a impus, începând cu data de 8 iunie 2012, ora 8.00, încetarea activităților de pescuit pentru 2012 ale navelor sale cu plasă-pungă care pescuiesc ton roșu.
- (7) La 3, 5 și 8 iunie 2012, Italia a informat Comisia cu privire la faptul că a impus încetarea activităților de pescuit ale celor 12 nave cu plasă-pungă ale sale, active în 2012 în domeniul pescuitului de ton roșu, începând cu 3 iunie pentru 4 nave, începând cu 5 iunie pentru alte 4 și începând cu 8 iunie pentru celelalte 4, ceea ce a condus la interzicerea tuturor activităților de la 8 iunie 2012, ora 11.30.
- (8) Fără a aduce atingere acțiunilor întreprinse de Grecia și Italia menționate anterior, este necesară interzicerea de către Comisie, cu începere de la 8 iunie 2012, a pescuitului de ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele cu plasă-pungă care arborează pavilionul Greciei sau al Italiei sau sunt înmatriculate în Grecia sau Italia,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se interzice pescuitul de ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele care arborează pavilionul Greciei sau sunt înmatriculate în Grecia, cu începere din 8 iunie 2012, ora 8.00.

Se interzice, de asemenea, reținerea la bord, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, transbordarea, transferul sau debarcarea peștelui din acest stoc capturat de navele în cauză, începând cu data menționată.

Articolul 2

Se interzice pescuitul de ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele care arborează pavilionul Italiei sau sunt înmatriculate în Italia, cu începere cel târziu din 8 iunie 2012, ora 11.30.

Se interzice, de asemenea, reținerea la bord, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, transbordarea, transferul sau debarcarea peștelui din acest stoc capturat de navele în cauză, începând cu data menționată.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 1.⁽²⁾ JO L 25, 27.1.2012, p. 55.⁽³⁾ JO L 96, 15.4.2009, p. 1.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iunie 2012.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Maria DAMANAKI
Membru al Comisiei*

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 504/2012 AL COMISIEI**din 13 iunie 2012****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import

din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.

- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iunie 2012.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	55,3
	MK	45,6
	TR	57,2
	ZZ	52,7
0707 00 05	MK	26,2
	TR	119,6
	ZZ	72,9
0709 93 10	TR	97,9
	ZZ	97,9
0805 50 10	AR	72,8
	BO	105,1
	TR	107,0
	ZA	101,4
	ZZ	96,6
0808 10 80	AR	111,6
	BR	83,7
	CH	68,9
	CL	100,9
	CN	136,2
	NZ	141,5
	US	156,6
	UY	61,9
	ZA	111,6
	ZZ	108,1
0809 10 00	TR	186,0
	ZZ	186,0
0809 29 00	TR	444,0
	ZZ	444,0
0809 40 05	ZA	300,5
	ZZ	300,5

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA COMISIEI

din 19 octombrie 2011

privind schemele de ajutoare de stat constând în reeșalonarea datoriilor puse în aplicare de Grecia în departamentele Kastoria, Eubea, Florina, Kilkis, Rhodope, Evros, Xanthi și Dodecanez, precum și în insulele Lesbos, Samos și Chios

[schemele de ajutoare C 23/04 (ex NN 153/03), C 20/05 (ex NN 70/04) și C 50/05 (ex NN 20/05)]

[notificată cu numărul C(2011) 7252]

(Numai textul în limba greacă este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2012/307/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) primul paragraf din tratat ⁽¹⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

Ajutoare privind departamentele Kastoria și Eubea ⁽²⁾ – C 23/04

- (1) După ce au primit informații potrivit cărora s-ar fi acordat ajutoare în 1993 și în cursul anilor următori unor întreprinderi din departamentele Kastoria și Eubea, în cadrul unei operațiuni de renegociere a datoriilor, prin scrisoarea din 27 mai 2003, Comisia a solicitat autorităților elene să îi comunice în termen de patru săptămâni textul temeiului juridic al operațiunii în cauză, precum și orice altă informație necesară în vederea unei examinări în temeiul articolelor 87 și 88 din tratat ⁽³⁾.
- (2) Prin scrisoarea din 10 iulie 2003, înregistrată la 17 iulie 2003, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei o notă a autorităților elene prin care acestea din urmă solicitau prelungirea cu o lună a termenului menționat la considerentul 1.

⁽¹⁾ JO C 52, 2.3.2005, p. 9 pentru cazul C 23/04; JO C 176, 16.7.2005, p. 13 pentru cazul C 20/05; JO C 63, 16.3.2006, p. 2 pentru cazul C 50/05.

⁽²⁾ Decret ministerial nr. 69836/B1461, modificat prin Decretele nr. 2035824/5887, 2045909/7431/0025, 2071670/11297 și 72742/B1723.

⁽³⁾ Începând de la 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE sunt înlocuite de articolele 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, iar referirea la Comunitatea Europeană, printr-o referire la Uniunea Europeană.

- (3) Prin scrisoarea din 4 august 2003, înregistrată la 6 august 2003, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei informațiile solicitate în scrisoarea din 27 mai 2003.

- (4) După examinarea informațiilor, s-a constatat că ajutoarele fuseseră acordate fără aprobarea Comisiei. În consecință, Comisia a hotărât să inițieze procedura oficială de investigare privind un ajutor nenotificat, înregistrat cu numărul NN 153/03.

- (5) Prin scrisoarea din 21 iunie 2004 ⁽⁴⁾, Comisia a informat Grecia cu privire la decizia sa de a iniția procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE (C 23/04) (denumită în continuare „prima inițiere a procedurii”).

- (6) Decizia Comisiei de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁵⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la ajutoarele în cauză.

- (7) Comisia nu a primit nicio observație de la părțile terțe interesate.

- (8) Prin scrisoarea din 13 iulie 2004, înregistrată la 19 iulie 2004, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a solicitat Comisiei prelungirea cu o lună a termenului acordat autorităților elene pentru a comunica răspunsul la prima inițiere a procedurii.

- (9) Prin faxul din 6 august 2004, Comisia a acordat prelungirea solicitată a termenului.

- (10) Prin scrisoarea din 9 august 2004, înregistrată la 10 august 2004, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei răspunsul autorităților elene la prima inițiere a procedurii.

⁽⁴⁾ Scrisoarea SG-Greffé (2004) D/202445.

⁽⁵⁾ JO C 52, 2.3.2005, p. 9.

Ajutoare privind departamentele Florina și Kilkis ⁽⁶⁾ – C 20/05

- (11) Cu ocazia examinării informațiilor comunicate de către autoritățile elene prin scrisoarea din 4 august 2003, s-a constatat că ajutoarele în cauză nu priveau numai departamentele Kastoria și Eubea, ci și departamentele Florina și Kilkis. În consecință, Comisia a solicitat autorităților elene informații suplimentare cu privire la ajutoarele respective, prin faxul din 22 aprilie 2004.
- (12) Prin scrisoarea din 26 mai 2004, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a solicitat Comisiei prelungirea cu o lună a termenului acordat autorităților elene pentru a comunica informațiile suplimentare menționate anterior.
- (13) Prin faxul din 7 iunie 2004, Comisia a acordat prelungirea solicitată a termenului.
- (14) Prin scrisoarea din 1 iulie 2004, înregistrată în aceeași zi, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei informațiile solicitate prin faxul din 22 aprilie 2004.
- (15) După examinarea informațiilor, s-a constatat că s-au acordat ajutoare fără aprobarea Comisiei. În consecință, serviciile Comisiei au decis să înceapă procedura oficială de investigare privind un ajutor nenotificat, înregistrat cu numărul NN 70/04.
- (16) Prin scrisoarea din 9 iunie 2005 ⁽⁷⁾, Comisia a informat Grecia cu privire la decizia sa de a iniția procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE privind ajutoarele acordate în departamentele Florina și Kilkis (C 20/05) (denumită în continuare „a doua inițiere a procedurii”).
- (17) Decizia de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁸⁾. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la ajutoarele în cauză.
- (18) Comisia nu a primit nicio observație de la părțile terțe interesate.
- (19) Prin scrisoarea din 24 iunie 2005, înregistrată la 28 iunie 2005, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a solicitat Comisiei prelungirea cu două luni a termenului acordat autorităților elene pentru a comunica răspunsul la cea de a doua inițiere a procedurii.
- (20) Prin faxul din 13 iulie 2005, Comisia a acordat prelungirea solicitată a termenului.
- (21) Prin scrisoarea din 18 august 2005, înregistrată la 24 august 2005, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei răspunsul autorităților elene la cea de a doua inițiere a procedurii.

⁽⁶⁾ Decretul ministerial nr. 66336/B1398 din 14 septembrie 1993 și modificările acestuia.

⁽⁷⁾ Scrisoarea SG-Greffe (2005) D/202557.

⁽⁸⁾ JO C 176, 16.7.2005, p. 13.

Ajutoare privind departamentele Rhodope, Evros, Xanthi și Dodecanez, precum și insulele Lesbos, Samos și Chios ⁽⁹⁾ – C 50/05

- (22) După examinarea informațiilor comunicate de autoritățile elene în scrisoarea din 1 iulie 2004, s-a constatat că au fost acordate ajutoare și în alte departamente decât cele vizate de primele două inițieri ale procedurii. În consecință, Comisia a solicitat autorităților elene informații suplimentare cu privire la ajutoarele respective, prin faxul din 12 noiembrie 2004.
- (23) Prin scrisoarea din 13 decembrie 2004, înregistrată la 15 decembrie 2004, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a solicitat Comisiei prelungirea cu o lună a termenului acordat autorităților elene pentru a comunica informațiile suplimentare menționate anterior.
- (24) Prin faxul din 6 ianuarie 2005, Comisia a acordat prelungirea solicitată a termenului.
- (25) Prin scrisoarea din 27 ianuarie 2005, înregistrată la 1 februarie 2005, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei informațiile suplimentare solicitate în faxul din 12 noiembrie 2004.
- (26) După examinarea informațiilor, s-a constatat că s-au acordat ajutoare fără aprobarea Comisiei. În consecință, Comisia a decis să înceapă procedura oficială de investigare privind un ajutor nenotificat, înregistrat cu numărul NN 20/05.
- (27) Prin scrisoarea din 22 decembrie 2005 ⁽¹⁰⁾, Comisia a informat Grecia cu privire la decizia sa de a iniția procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE privind ajutoarele acordate în departamentele Rhodope, Evros, Xanthi și Dodecanez, precum și în insulele Lesbos, Samos și Chios (C 50/05) (denumită în continuare „a treia inițiere a procedurii”).

⁽⁹⁾ Decretul comun nr. 1648/B.22/13.1.94; Decretul nr. 2003341/683/0025/17.2.94; Decretul comun nr. 14237/B.664/6.4.1994; Decretul comun nr. 2022973/3968/0025/18.5.1994; Decretul comun nr. 235/B.21/4.1.1995; Decretul comun nr. 44678/B.1145/3.7.1995; Decretul nr. 2043231/6673/0025/11.7.95; Decretul comun nr. 14946/B.566/30.4.1996; Decretul nr. 2030175/4446/0025/10.6.1996; Decretul comun nr. 44446/B.1613/24.12.1996; Decretul nr. 2087184/49/0025/11.7.1997; Decretul nr. 11362/B.472/7.4.1997; Decretul nr. 32576/B.1282/9.10.1997; Decretul nr. 2016123/2133/0025/6.3.1998; Decretul nr. 40412/B.1677/9.12.1997; Decretul nr. 2090373/11216/0025/1.6.1998; Decretul nr. 42998/B.2026/15.12.1998; Decretul nr. 44247/B.2108/23.12.1998; Decretul nr. 19954/B.957/7.6.1999; Decretul nr. 2/42929/0025/7.10.1999; Decretul nr. 10123/B.507/17.3.1999; Decretul nr. 2/21857/0025/7.10.1999; Decretul nr. 6244/B.270/18.2.2000; Decretul nr. 2/14774/0025/31.5.2000; Decretul nr. 35913/B.2043/24.10.2000; Decretul nr. 2/82257/0025/18.12.2000; Decretul nr. 43407/B.2428/19.12.2000; Decretul nr. 2/7555/0025/25.5.2001; Decretul nr. 33951/B.1498/10.10.2001; Decretul nr. 2/61352/0025/2001/31.1.2002; Decretul nr. 42567/B.1770/4.12.2001; Decretul nr. 75113/B.2455/11.11.2003; Decretul nr. 2/64046/0025/2003/28.1.2004; Decretul nr. 2041901/16.5.1989; Decretul nr. 2078809/10.10.1989; Decretul nr. 9034/B.289/10.2.2003; Decretul nr. 80295/B.2631/28.11.2003; Decretul nr. 37497/B.1232/2.6.2003.

⁽¹⁰⁾ Scrisoarea SG-Greffe (2005) D/207656.

- (28) Decizia de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽¹¹⁾. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la ajutoarele în cauză.
- (29) Comisia nu a primit nicio observație de la părțile terțe interesate.
- (30) Prin scrisoarea din 23 ianuarie 2006, înregistrată la 25 ianuarie 2006, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a solicitat Comisiei prelungirea cu trei luni a termenului acordat autorităților elene pentru a comunica răspunsul lor la cea de a treia inițiere a procedurii.
- (31) Prin faxul din 3 februarie 2006, Comisia a acordat prelungirea solicitată a termenului.
- (32) Prin scrisoarea din 10 mai 2006, înregistrată la 11 mai 2006, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei răspunsul autorităților elene la cea de a treia inițiere a procedurii.
- (33) După reexaminarea tuturor temeiurilor juridice comunicate, prin faxul din 12 ianuarie 2011, Comisia a solicitat autorităților elene ca, în termen de o lună, să furnizeze precizări cu privire la ajutoarele în cauză.
- (34) Prin e-mailul din 7 februarie 2011, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a solicitat Comisiei prelungirea cu patruzeci de zile lucrătoare a termenului menționat anterior.
- (35) Prin faxul din 17 februarie 2011, Comisia a acordat o prelungire a termenului de douăzeci de zile lucrătoare.
- (36) Prin e-mailurile din 15 martie 2011 și din 29 martie 2011, Reprezentanța Permanentă a Greciei pe lângă Uniunea Europeană a comunicat Comisiei precizările menționate anterior.

II. DESCRIERE

Ajutoarele privind departamentele Kastoria și Eubea

- (37) Decretul nr. 69836/B1461 din 30 septembrie 1993 prevede conversia datoriilor restante sau nu la 30 iunie 1993, rezultate din împrumuturi de orice natură (fond de rulment și investiție) în drahme sau în valută, acordate întreprinderilor industriale sau celor de tip meșteșugăresc stabilite și care operează, indiferent unde își au sediul, în departamentele Kastoria și Eubea, precum și din garanții bancare în drahme sau în valută dobândite în detrimentul întreprinderilor respective, într-un nou împrumut pe zece ani rambursabil în tranșe semestriale constante de amortizare și dobânzi sau în tranșe semestriale cu valoare egală și calculul dobânzilor în fiecare semestru la rata practică la acel moment pentru reeșalonare (rata care se aplică împrumutului este cea practică la douăsprezece luni pentru bonurile de tezaur în momentul

emisiei care precede debutul fiecărei perioade de calcul al dobânzilor împrumutului, majorată cu două unități), cu acordarea unei bonificații de interes de 10 puncte procentuale în primii cinci ani, din contul în temeiul Legii nr. 128/75 ⁽¹²⁾.

- (38) Alternativ, întreprinderile menționate mai sus pot beneficia timp de cinci ani de o bonificație de interes de 10 puncte procentuale pentru datoriile în drahme sau în valută aflate în curs la data de 30 iunie 1993 și legate de investiții în active sau în fonduri de rulment.
- (39) Întreprinderile trebuie să fie viabile după reeșalonare (ceea ce implică o stare de dificultate), acest criteriu fiind verificat de către bănci.
- (40) Decretele nr. 2035824/5887 din 1 iunie 1994, 2045909/7431/0025 din 26 august 1994, 2071670/11297 din 9 noiembrie 1994 și 72742/B1723 din 8 decembrie 1994 adaptează perioadele de grație și bonificațiile de interes legate de noile împrumuturi și le acoperă pe acestea din urmă prin garanția de stat.

Ajutoarele pentru întreprinderi din departamentele Florina și Kilkis

- (41) Decretul nr. 66336/B1398 din 14 septembrie 1993 prevede aceleași măsuri și condiții de ajutor ca și cele descrise la considerentul 37. De asemenea, acesta prevede acordarea garanției de stat la principalul și dobânzile datoriilor reeșalonate ale întreprinderilor industriale și ale celor de tip meșteșugăresc din departamentele Florina și Kilkis, precum și plata de către stat a dobânzilor de întârziere aplicabile la 31 decembrie 1992 la împrumuturile acordate pentru fondurile de rulment sau de investiții ale aceluiași întreprinderi, în limitele bugetului Legii nr. 128/75.
- (42) Decretul nr. 66336/B1398 din 14 septembrie 1993 a fost modificat prin Decretul nr. 30755/B1199 din 21 iulie 1994, Decretul nr. 60029/B1541 din 23 septembrie 1994, Decretul nr. 72742/B1723 din 8 decembrie 1994, Decretul nr. 236/B22 din 4 ianuarie 1995, Decretul nr. 8014/B285 din 28 februarie 1995, Decretul nr. 44678/B1145 din 3 iulie 1995, Decretul nr. 44446/B1613 din 24 decembrie 1996, Decretul nr. 40410/B1678 din 9 decembrie 1997, Decretul nr. 10995/B546 din 24 martie 1999, Decretul nr. 12169/B736 din 22 martie 2000 și Decretul nr. 35913/B2043 din 24 octombrie 2000. Aceste diverse decrete adaptează durata împrumuturilor, perioadele de grație și bonificațiile de interes legate de noile împrumuturi și, de asemenea, prelungesc perioada după care tranșele neplătite devin exigibile.

⁽¹²⁾ Contul, deschis la Banca Greciei, este alimentat prin prelevări operate la unele bănci comerciale în funcție de împrumuturile acordate. Orice descoperire în cazul acestui cont este plătită de stat (potrivit informațiilor de care dispune Comisia, descoperirea de cont a fost utilizată o perioadă lungă de timp și, prin urmare, contul a fost alimentat de către stat). În hotărârea din 7 iunie 1988 în cauza C 57/86, Republica Elenă/Comisia, Rec., 1988, p. 2855, Curtea de Justiție a Comunităților Europene (în prezent, Curtea de Justiție a Uniunii Europene) a constatat că activitatea Băncii Greciei în ceea ce privește gestiunea și plățile era supusă controlului direct al statului.

⁽¹¹⁾ JO C 63, 16.3.2006, p. 2.

- (43) Întreprinderile trebuie să fie viabile după reeșalonare (ceea ce implică o stare de dificultate), acest criteriu fiind verificat de către bănci.

Ajutoare privind departamentele Rhodope, Evros, Xanthi și Dodecanez, precum și insulele Lesbos, Samos și Chios

- (44) Decretul nr. 1648/B.22/13.1.1994 prevede următoarele:

- (a) pentru noile împrumuturi de fond de rulment acordate începând cu 1 aprilie 1993 întreprinderilor industriale, celor de tip meșteșugăresc și miniere, exploatațiilor de tip industrial de creștere a animalelor, întreprinderilor hoteliere și întreprinderilor navale stabilite, indiferent de sediu, în departamentele Xanthi, Rhodope și Evros, o bonificație de interes de 10 (zece) puncte procentuale în temeiul Legii nr. 128/75, până la un maximum de 20 % din cifra de afaceri a întreprinderii în cursul anului precedent sau de 50 % din comenzile anului în curs, pentru dobânzile contabilizate de la 1 aprilie 1993 până la 31 martie 1996, cu garanția de stat până la o valoare totală de 100 000 000 GRD (293 470 EUR);
- (b) gruparea într-un nou împrumut pe zece ani rambursabil în tranșe semestriale constante de amortizare și dobânzi din valoarea totală, la 31 decembrie 1993, a datoriei restante sau nu, rezultate din împrumuturi pentru investiții sau pentru fonduri de rulment, acordate întreprinderilor industriale, celor de tip meșteșugăresc sau miniere, exploatațiilor de tip industrial de creștere a animalelor, instituțiilor hoteliere și întreprinderilor din regiunea Thrace, cu o subvenție la dobânzi de 10 (zece) puncte procentuale în primii cinci ani, în temeiul Legii nr. 128/75, cu garanția de stat;
- (c) includerea, în reeșalonare, a dobânzilor de întârziere datorate la 31 decembrie 1992 pentru împrumuturile pentru investiții sau pentru fondul de rulment.

- (45) Întreprinderile trebuie să fie viabile după reeșalonare (ceea ce implică o stare de dificultate), acest criteriu fiind verificat de către bănci.

- (46) Decretul nr. 1648/B.22/13.1.1994 a suferit o serie de modificări introduse prin Decretele nr. 14237/B.664/6.4.1994, 235/B.21/4.1.1995, 44678/B.1145/3.7.1995, 14946/B.566/30.4.1996, 44446/B.1613/24.12.1996, 32576/B.1282/9.10.1997⁽¹³⁾, 11362/B.472/7.4.1997, 40412/B.1677/9.12.1997⁽¹⁴⁾, 42998/B.2026/15.12.1998, 19954/B.957/7.6.1999, 10123/B.507/17.3.1999, 6244/B.270/18.2.2000 și 35913/B.2043/24.10.2000⁽¹⁵⁾. Toate aceste texte adaptează parametrii tehnici cum ar fi bonificațiile de interes,

perioadele de grație, durata împrumuturilor și cea a perioadelor începând cu care ratele neplătite devin exigibile.

- (47) Decretul nr. 2003341/683/0025/17.2.94 asigură garanția de stat pentru împrumuturile pentru fondul de rulment acordate, începând de la 1 aprilie 1993, întreprinderilor industriale, celor de tip meșteșugăresc și miniere, exploatațiilor de tip industrial de creștere a animalelor, întreprinderilor hoteliere și întreprinderilor navale stabilite, indiferent de sediu, în departamentele Xanthi, Rhodope și Evros, până la o valoare totală de 100 000 000 GRD (293 470 EUR) pe întreprindere, precum și pentru datoriile (în capital și dobânzi) care rezultă din reeșalonarea, la 31 decembrie 1993, a datoriei rezultate din împrumuturi mai vechi acordate conform dispozițiilor Decretului comun nr. 1648/G.G.54/B.22/13.1.94.

- (48) Decretul nr. 2003341/683/0025/17.2.94 a suferit o serie de modificări introduse prin Decretele nr. 2022973/3968/0025/18.5.94, 2043231/6673/0025/11.7.95, 2030175/4446/0025/10.6.1996, 2087184/49/0025/11.7.97, 2016123/2133/0025/6.3.1998, 2090373/11216/0025/1.6.98⁽¹⁶⁾, 2/21857/0025/7.10.1999, 2/14774/0025/31.5.2000, 2/82257/0025/18.12.2000, 2/7555/0025/25.5.2001, 2/61352/0025/31.1.2002 și 2/64046/0025/2003/28.1.2004. Toate aceste texte acordă garanția de stat în momentul aplicării măsurilor prevăzute de diversele decrete de modificare a Decretului nr. 1648/B.22/13.1.1994 (a se vedea considerentul 46).

- (49) În lista menționată anterior, Decretul nr. 2/82257/0025/18.12.2000 precizează că, pentru a putea beneficia de dispozițiile acestuia, întreprinderile trebuie să fie viabile în mod absolut (și nu după reeșalonare, precum în cazul celorlalte decrete evocate în prezenta decizie), ceea ce implică absența unei stări de dificultate.

- (50) Decretul nr. 2041901/16.5.1989 acordă o bonificație de interes de trei puncte procentuale la dobânzi, din contul comun al Legii nr. 128/75, la soldurile restante din împrumuturile pentru fondul de rulment acordate, începând cu 1 aprilie 1989, întreprinderilor comerciale și celor de tip meșteșugăresc care își au sediul în departamentele Evros, Lesbos, Samos, Chios și Dodecanez.

- (51) Decretul nr. 2078809/10.10.1989 prevede o bonificație de interes de trei puncte procentuale (3 %) la dobânzi, din contul comun al Legii nr. 128/75, la soldurile restante din împrumuturile pentru fondul de rulment acordate începând cu 1 aprilie 1989 întreprinderilor comerciale și celor de tip meșteșugăresc care își au sediul în departamentele Rhodope, Xanthi și Samos.

- (52) Decretele nr. 9034/B.289/10.2.2003 și 37497/B.1232/2.6.2003 completează decretele menționate la considerentele 50 și 51, precizând domeniul de aplicare și anumiți parametri tehnici ai bonificațiilor de interes prevăzute.

⁽¹³⁾ Modificat prin Decretul nr. 43407/B.2428/19.12.2000, acesta fiind la rândul său modificat prin Decretul nr. 33951/B.1498/10.10.2001, modificat la rândul său prin Decretul nr. 75113/B.2455/11.11.2003.

⁽¹⁴⁾ Modificat prin Decretul nr. 44247/B.2108/23.12.1998,

⁽¹⁵⁾ Modificat prin Decretul nr. 42567/B.1770/4.12.2001.

⁽¹⁶⁾ Modificat la rândul său prin Decretul nr. 2/42929/0025/7.10.1999.

III. MOTIVELE CARE AU CONDUS LA ÎNȚIEREA PROCEDURII OFICIALE DE INVESTIGARE

- (53) În cazul celor trei scheme de ajutor în cauză, Comisia a exprimat îndoieli cu privire nu numai la absența ajutoarelor de stat, ci și la compatibilitatea cu piața internă ajutoarelor pe care le considera ca fiind existente.

(a) *Justificarea primei inițieri a procedurii*

- (54) Prima procedură a fost inițiată din următoarele motive cumulative:

- (a) atunci când au fost invitate să dea explicații cu privire la ajutoarele în cauză, autoritățile elene au arătat că nu au notificat decretele care serveau drept temei juridic pentru acestea deoarece au considerat că ajutoarele instituite prin decretele respective nu constituiau ajutoare de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE; în plus, acestea au adăugat că, deși nu cunoșteau numărul exact de beneficiari, valoarea ajutoarelor în cauză respecta, probabil, regula de minimis;
- (b) dat fiind că, la momentul acordării ajutoarelor, regula de minimis nu era aplicabilă în sectorul agricol, iar decretele care constituiau temeiul juridic pentru ajutoarele în cauză se adresau unor întreprinderi care aveau probleme de lichiditate, Comisia a considerat că ajutoarele trebuiau să fie analizate în lumina diverselor reguli aplicabile pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate de la intrarea în vigoare a primului dintre decretele menționate anterior; or, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă regulile în cauză au fost respectate;
- (c) tot în sectorul agricol, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă garanția de stat a fost acordată respectând diversele reguli aplicabile ajutoarelor de stat sub formă de garanții de la intrarea în vigoare a primului dintre decretele menționate anterior;
- (d) în sectorul industrial și meșteșugăresc, regula de minimis era, cu siguranță, aplicabilă, dar cum autoritățile elene nu cunoșteau numărul de beneficiari ai măsurilor prevăzute de decretele menționate anterior, iar ajutoarele de minimis se calculează pe o perioadă de trei ani și nu pentru o operațiune punctuală, era imposibil să se determine dacă ajutoarele prevăzute de decretele menționate anterior se puteau încadra, efectiv, în domeniul de aplicare a regulii de minimis; într-un astfel de context, ajutoarele trebuiau să fie analizate, de asemenea, pe baza diverselor reguli aplicabile pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate aplicabile de la intrarea în vigoare a primului dintre decretele menționate anterior; or, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă regulile în cauză au fost respectate;

- (e) în aceleași sectoare, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă garanția de stat a fost acordată respectând diversele reguli aplicabile ajutoarelor de stat sub formă de garanții aplicabile de la intrarea în vigoare a primului dintre decretele menționate anterior.

(b) *Justificarea celei de a doua inițieri a procedurii*

- (55) A doua procedură a fost inițiată din următoarele motive cumulative:

- (a) atunci când au fost invitate să dea explicații cu privire la ajutoarele în cauză, autoritățile elene au arătat că, deși nu cunoșteau numărul exact de beneficiari, valorile ajutoarelor în cauză respectau, probabil, regula de minimis; în afara faptului că, până la 1 ianuarie 2005, regula de minimis nu se aplica în sectorul agricol, Comisia nu dispunea de nicio informație care ar fi putut să îi permită să determine în ce măsură sumele primite de unele întreprinderi agricole, ca urmare a aplicării Decretului nr. 66336/B.1398 și a modificărilor acestuia, ar fi putut intra sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1860/2004 al Comisiei din 6 octombrie 2004 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE în cazul ajutorului *de minimis* în sectorul agricol⁽¹⁷⁾, care a introdus o regulă de minimis în sectorul agricol;
- (b) dat fiind că decretele menționate anterior vizau întreprinderi aflate în dificultate, ajutoarele trebuiau să fie analizate în lumina diverselor reguli aplicabile pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate de la intrarea în vigoare a primului dintre decretele în cauză, și anume de la 21 septembrie 1993; or, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă regulile în cauză au fost respectate;
- (c) tot în sectorul agricol, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă garanția de stat a fost acordată respectând diversele reguli aplicabile ajutoarelor de stat sub formă de garanții începând cu 21 septembrie 1993;
- (d) în sectorul industrial și meșteșugăresc, regula de minimis era, cu siguranță, aplicabilă, dar cum autoritățile elene nu cunoșteau numărul de beneficiari ai măsurilor prevăzute de decretele menționate anterior, iar plafoanele ajutoarelor se calculează pe o perioadă de trei ani și nu pentru o operațiune punctuală, era imposibil să se determine dacă ajutoarele prevăzute de decretele menționate anterior se puteau încadra, efectiv, în domeniul de aplicare a regulii de minimis; într-un astfel de context, ajutoarele trebuiau să fie analizate, de asemenea, pe baza diverselor reguli aplicabile pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate începând cu 21 septembrie 1993; or, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă regulile în cauză au fost respectate;
- (e) în aceleași sectoare, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă garanția de stat a fost acordată respectând diversele reguli aplicabile ajutoarelor de stat sub formă de garanții începând cu 21 septembrie 1993.

⁽¹⁷⁾ JO L 325, 28.10.2004, p. 4. Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 a fost abrogat și înlocuit de la 1 ianuarie 2008 cu Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 al Comisiei.

(c) *Justificarea celei de a treia inițieri a procedurii*

(56) A treia procedură a fost inițiată din următoarele motive cumulative:

- (a) ca și în cazul primelor două inițieri ale procedurii, în informațiile pe care le-au furnizat, autoritățile elene au arătat că sumele în cauză respectau, probabil, regula de minimis; în afara faptului că, până la 1 ianuarie 2005, regula de minimis nu se aplica în sectorul agricol, Comisia nu dispunea de nicio informație care ar fi putut să îi permită să determine în ce măsură sumele primite de întreprinderile agricole în temeiul decretelor care constituie temeiul juridic al schemei în cauză ar fi putut intra sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1860/2004;
- (b) dat fiind că decretul în cauză se adresau unor întreprinderi aflate în dificultate, ajutoarele trebuiau să fie analizate în lumina diverselor reguli aplicabile pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate de la intrarea în vigoare a primului dintre decretul menționat anterior; or, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă regulile în cauză au fost respectate;
- (c) în sectoarele industrial, hotelier și meșteșugăresc, regula de minimis era, cu siguranță, aplicabilă, dar cum autoritățile elene nu au furnizat informații cu privire la numărul de beneficiari ai ajutoarelor, iar plafoanele ajutoarelor de minimis se calculează pe o perioadă de trei ani și nu pentru o operațiune punctuală, nu era posibil să se determine dacă ajutoarele prevăzute de decretul menționat anterior se puteau încadra, efectiv, în domeniul de aplicare a regulii de minimis; într-un astfel de context, ajutoarele trebuiau să fie analizate, de asemenea, pe baza diverselor reguli aplicabile pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate de la intrarea în vigoare a primului dintre decretul menționat anterior; or, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă regulile în cauză au fost respectate;
- (d) în sectoarele huilei și al construcției navale, regula de minimis nu era aplicabilă decât de la intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 69/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE în cazul ajutorului *de minimis* ⁽¹⁸⁾; cu toate acestea, din motivele evocate la litera (c), ajutoarele trebuiau să fie analizate, de asemenea, pe baza diverselor reguli aplicabile pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate de la intrarea în vigoare a primului dintre decretul menționat anterior; or, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă regulile în cauză au fost respectate;
- (e) în sectorul transportului maritim, nu exista o regulă de minimis aplicabilă; ajutoarele trebuiau să fie

analizate, de asemenea, pe baza regulilor care reglementează salvarea și restructurarea unor întreprinderi aflate în dificultate de la intrarea în vigoare a primului dintre decretul menționat anterior; or, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă regulile în cauză au fost respectate;

- (f) în niciunul dintre sectoarele menționate, informațiile disponibile nu permiteau să se determine dacă garanția de stat a fost acordată respectând diversele reguli aplicabile ajutoarelor de stat sub formă de garanții de la intrarea în vigoare a primului dintre decretul menționat anterior;
- (g) Decretul nr. 2041901/16.5.1989 și cele menționate la considerentele 51 și 52 de mai sus prevedeau ajutoare pentru alte departamente decât Rhodope, Xanthi și Evros și nu era posibil să se determine dacă sistemul de intervenție avut în vedere era o extensie a celui aplicat în cele trei departamente menționate anterior sau un sistem independent; oricare ar fi cazul avut în vedere, pe baza informațiilor disponibile, nu era posibil să se determine nici dacă au fost respectate normele aplicabile în ceea ce privește ajutoarele de stat (norme aplicabile în materie de ajutor cu finalitate regională sau regula de minimis);
- (h) în ipoteza în care decretul menționat la litera (g) ar fi constituit o extensie a sistemului de intervenție aplicat în departamentele Rhodope, Xanthi și Evros, nu era posibil să se determine dacă ajutoarele avute în vedere se puteau încadra în domeniul de aplicare a regulii de minimis sau puteau fi considerate compatibile cu dispozițiile care reglementează acordarea de ajutoare pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate;
- (i) în ipoteza în care decretul menționat la litera (g) ar fi constituit un sistem de intervenție independent, în lipsa unor precizări în acest sens în dispozițiile lor, trebuia avută în vedere compatibilitatea aplicării acestuia în cazul întreprinderilor viabile și al întreprinderilor aflate în dificultate, analiza ajungând la concluziile următoare:
 - (i) pentru întreprinderile aflate în dificultate, nu era posibil să se determine dacă ajutoarele avute în vedere puteau să intre în domeniul de aplicare al regulii de minimis sau să fie considerate compatibile cu dispozițiile care reglementează acordarea de ajutoare pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate;
 - (ii) pentru întreprinderile viabile, era imposibil să se determine dacă fondul de rulment constituit datorită unui împrumut asociat cu bonificația de interes acordată a servit la finanțarea unor investiții eligibile în sensul reglementării Uniunii în materie de ajutoare cu finalitate regională.

⁽¹⁸⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 30.

IV. OBSERVAȚIILE AUTORITĂȚILOR ELENE CU PRIVIRE LA ÎNȚIEREA PROCEDURII OFICIALE DE INVESTIGARE

(a) *Observațiile autorităților elene cu privire la prima inițiere a procedurii*

(57) În scrisoarea din 9 august 2004, autoritățile elene au arătat următoarele:

- (a) gruparea împrumuturilor este un instrument administrativ care nu antrenează costuri ridicate pentru autoritățile publice;
- (b) calculul dobânzilor pe perioade de șase luni a fost deja susținut de jurisprudența Curții Supreme naționale, care a declarat ilegală și abuzivă capitalizarea trimestrială, responsabilă de o agravare a gradului de îndatorare;
- (c) acordarea garanției de stat nu poate fi considerată drept un ajutor, deoarece utilizarea acesteia este însoțită de măsuri deosebit de dure pentru debitori;
- (d) în perioada de referință, ratele dobânzilor în Grecia, care erau mult mai ridicate decât în restul Uniunii, au rămas astfel în ciuda bonificațiilor; prin urmare, nu a existat nicio denaturare a concurenței, cu atât mai mult cu cât trebuia ca întreprinderile beneficiare să fie viabile; în plus, subvențiile au fost finanțate dintr-un cont special care nu este inclus în bugetul statului;
- (e) acordarea unor perioade de grație nu poate fi considerată drept un ajutor, dat fiind că datoria și dobânzile se mențin: nu este vorba decât despre o decalare a rambursării, justificată de conjunctura economică;
- (f) Decretul nr. 72742/B1723 (a se vedea considerentul 42 de mai sus) nu antrenează niciun cost suplimentar față de cele induse de decretul care constituie baza schemei de ajutor în cauză;
- (g) deblocarea de garanții în temeiul Decretului nr. 2071670/11297 nu poate fi considerată drept un ajutor pentru întreprindere, deoarece acestea sunt adaptate valorii împrumuturilor reeșalonate; în plus, garanția din partea statului elen nu acoperă cheltuielile de orice tip impuse de bănci debitorilor;
- (h) Decretul nr. 69836/B1451 și modificările acestuia vizau întreprinderile de prelucrare în general și nu menționau în mod specific întreprinderile de prelucrare din sectorul agricol, care intrau sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 866/90 al Consiliului din 29 martie 1990 privind ameliorarea condițiilor de prelucrare și comercializare a produselor agricole⁽¹⁹⁾, al Regulamentului (CE) nr. 951/97 al Consiliului din 20 mai 1997 privind ameliorarea condițiilor de prelucrare și comercializare a produselor agricole⁽²⁰⁾ și al Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă

(FEOGA)⁽²¹⁾; aceste regulamente au fost aplicate prin implementarea programelor operaționale ale celui de al doilea și al treilea cadru comunitar de sprijin; întreprinderile care au realizat investiții și care, în acest scop, au primit un ajutor de la Ministerul Agriculturii, Dezvoltării și Alimentației nu au putut beneficia de reeșalonarea datoriilor, dat fiind că acest lucru nu era prevăzut; nici regula de minimis nu a fost aplicată, întrucât, pentru a obține o subvenție, operatorii trebuiau să fi efectuat lucrări și să fi suportat costul acestora;

- (i) referirea la regula de minimis servește exclusiv pentru ilustrarea faptului că majoritatea ajutoarelor acordate erau inferioare plafonului de minimis, fără referire specială la sectorul agricol;
- (j) criteriul „viabilității după reeșalonare” nu influențează cu nimic evaluarea globală a viabilității întreprinderii efectuată de instituția de credit, dat fiind că eligibilitatea pentru reeșalonare este decisă imediat după studiul de viabilitate;
- (k) reeșalonarea are în vedere împrumuturi vechi și nu a fost acordată nicio finanțare pentru investiții noi;
- (l) în ceea ce privește echivalentul-subvenție global al reeșalonării, marea majoritate a ajutoarelor aveau o valoare scăzută, toate zonele vizate (Kastoria și Eubea) erau zone defavorizate în sensul Directivei 75/268/CEE a Consiliului din 28 aprilie 1975 privind agricultura din zonele montane și din anumite zone defavorizate⁽²²⁾ și întreaga țară corespunde obiectivului nr. 1;
- (m) rata dobânzii practicate la noile împrumuturi este cea a ultimei emisii de bonuri de tezaur, bonificația nu vizează întreaga durată a împrumutului reeșalonat, ci numai în primii ani critici, iar diferența dintre rate nu este prea ridicată (de la 1 la 2 puncte);
- (n) schema de ajutor a durat de la 30 iunie 1993 până la 30 iunie 2003.

(b) *Observațiile autorităților elene cu privire la a doua inițiere a procedurii*

(58) În scrisoarea din 18 august 2005, autoritățile elene au furnizat următoarele argumente, majoritatea formulate deja în răspunsul lor la prima inițiere a procedurii (a se vedea considerentul precedent):

- (a) gruparea împrumuturilor este un instrument administrativ care nu antrenează costuri mari pentru autoritățile publice (în acest sens, autoritățile elene adaugă că acest instrument nu are drept obiectiv acordarea selectivă de ajutoare);
- (b) calculul dobânzilor pe perioade de șase luni a fost deja susținut de jurisprudența Curții Supreme naționale, care a declarat ilegală și abuzivă capitalizarea trimestrială a dobânzilor, responsabilă de o agravare a gradului de îndatorare;

⁽¹⁹⁾ JO L 91, 6.4.1990, p. 1.

⁽²⁰⁾ JO L 142, 2.6.1997, p. 22.

⁽²¹⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 80.

⁽²²⁾ JO L 128, 19.5.1975, p. 1.

- (c) în perioada de referință, ratele dobânzilor în Grecia, care erau mult mai ridicate decât în restul Comunității, au rămas la fel în ciuda bonificațiilor;
- (d) acordarea garanției de stat nu poate fi considerată drept un ajutor, deoarece utilizarea acesteia este însoțită de condiții deosebit de dure pentru debitori;
- (e) dobânzile de întârziere și bonificațiile au fost finanțate dintr-un cont special (contul Legii nr. 128/75), care nu este inclus în bugetul statului;
- (f) acordarea perioadei de grație nu poate fi considerată drept un ajutor, dat fiind că datoria și dobânzile se mențin: nu este vorba decât despre o decalare a rambursării, justificată de conjunctura economică;
- (g) dispozițiile Decretului ministerial 66336/B.1398/1993 și modificările acestuia prevedeau posibilitatea unor intervenții în favoarea unor întreprinderi stabilite în departamentele Florina și Kilkis fără costuri mari pentru autoritățile publice și cu condiția ca respectivele întreprinderi să fie considerate viabile; prin urmare, acestea nu denaturau concurența în sensul articolului 87 din Tratatul CE; în plus, nu trebuie uitat faptul că departamentele Florina și Kilkis se învecinează cu fosta Republică Iugoslavă Macedonia și că, în perioada de referință (anii '90), acestea au suferit mult din cauza instabilității și a stării de război din regiune;
- (h) în sfârșit, decretul menționat anterior face referire la întreprinderi industriale și de tip meșteșugăresc; potrivit autorităților elene, întreprinderile agricole nu ar intra sub incidența dispozițiilor decretului respectiv.
- (c) **Observațiile autorităților elene cu privire la a treia inițiere a procedurii**
- (59) În scrisoarea din 10 mai 2006, autoritățile elene au furnizat următoarele argumente:
- (a) departamentele vizate de decretele în cauză cunoșteau o conjunctură economică dificilă, marcată de un grad scăzut de activitate și de un nivel al șomajului mai ridicat decât în restul țării; acest context era agravat de starea de război din țările vecine (de exemplu, Kosovo); prin urmare, concurența nu putea fi denaturată, iar ajutoarele acordate sub formă de reeșalonare a datoriilor și de bonificații puteau beneficia de derogarea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) literele (a) și (c) din Tratatul CE;
- (b) ajutoarele se axau pe rezolvarea unor probleme cum ar fi lipsa dinamismului piețelor locale, contracția pieței muncii și diminuarea cererii, precum și dezvoltarea economică pe termen lung;
- (c) în ceea ce privește argumentul Comisiei potrivit căruia condițiile schimburilor comunitare ar putea fi denaturate ținând cont de concurența puternică din sectorul agricol, numai Decretul 1648/B22/13.1.1994, dintre toate cele examinate, are în vedere întreprinderile de tip industrial de creștere a animalelor; în plus, în perioada 1995-2004, producția de carne în departamentele Evros, Rhodope și Xanthi nu a reprezentat decât o mică parte din producția agricolă a departamentelor în cauză și, în perioada avută în vedere, produsul intern brut (PIB) în acestea din urmă (atât în valoare absolută, cât și pe locuitor), deși a înregistrat un progres, a rămas mult inferior mediei naționale;
- (d) Decretele nr. 2041901/16.5.1989 și 2078809/1989, care prevăd bonificații de interes la împrumuturile pentru fondul de rulment pentru întreprinderile din Lesbos, Samos, Chios și Dodecanez, prevăd, de asemenea, că întreprinderile respective trebuie să fie viabile înainte și după reeșalonarea datoriilor acestora;
- (e) serviciile competente din Grecia au fost solicitate să colecteze date cu privire la ajutoarele acordate efectiv, însă nu au putut să facă acest lucru;
- (f) bonificațiile de interes sunt finanțate printr-un cont deschis în temeiul Legii nr. 128/75 care nu conține resurse de stat, deoarece este vorba de un cont destinat, în mod esențial, redistribuirii de fonduri.
- (d) **Scrisorile autorităților elene din 15 și 29 martie 2011**
- (60) În scrisorile din 15 și 29 martie 2011, autoritățile elene au precizat, mai întâi, datele de expirare a decretelor inițiale care reglementează schemele de ajutor în cauză. Datele sunt următoarele:
- (a) 30 iunie 2003, pentru Decretul nr. 69836/B1461 (departamentele Kastoria și Eubea);
- (b) 30 iunie 2000, pentru Decretul nr. 66336/B/398/14-9-1993 (departamentele Florina și Kilkis);
- (c) 31 decembrie 2005, pentru Decretul nr. 1648/B.22/13.1.94 (departamentele Xanthi, Rhodope și Evros);
- (d) 31 decembrie 2004, pentru Decretul nr. 2041901/16-5-1989 (departamentele Rhodope, Evros, Xanthi și Dodecanez; insulele Lesbos, Samos și Chios).
- (61) Apoi, autoritățile elene au precizat că criteriul de viabilitate a întreprinderilor după reeșalonarea datoriilor nu însemna luarea în considerare exclusiv a viabilității întreprinderilor după reeșalonarea datoriilor, ci mai degrabă o evaluare globală a viabilității întreprinderilor înainte și după reeșalonare.
- (62) Cele două scrisori conțin, de asemenea, tabele care indică echivalentul-subvenție al ajutoarelor în cauză percepute de fiecare întreprindere beneficiară, obiectivul acestora fiind de a evidenția procentul de întreprinderi pentru

care ajutoarele s-ar putea încadra într-un sistem *de minimis*. Autoritățile elene arată totuși că, pentru ajutoarele acordate în temeiul Decretelor nr. 2041901/16-5-1989 (departamentele Xanthi, Rhodope și Evros, Samos, Lesbos, Chios și Dodecanez) și 1648/B.22/13.1.94 (Xanthi, Rhodope și Evros), datele disponibile nu acoperă decât perioada 2004-2007. Datele furnizate pentru ajutoarele acordate în temeiul Decretului nr. 69836/B1461 (departamentele Kastoria și Eubea) acoperă perioada 1993-1998, iar cele pentru ajutoarele acordate în temeiul Decretului nr. 66336/B/398/14-9-1993 (departamentele Florina și Kilkis), perioada 1993-2001. Datele au fost colectate de la bănci, însă nu toate băncile au răspuns. Cu toate acestea, autoritățile elene consideră că cifrele sunt apropiate de valoarea totală a ajutoarelor acordate, dat fiind faptul că băncile care au răspuns sunt principalii furnizori de credite ai departamentelor în cauză. Potrivit acestora, analiza datelor arată că ajutoarele se încadrează în plafonul *de minimis* în 73,55 % până la 99,46 % din cazuri, în funcție de perioada și decretul avute în vedere.

- (63) În sfârșit, autoritățile elene au precizat că întreprinderile de producție, prelucrare și comercializare a produselor agricole nu erau eligibile pentru ajutoare, iar expresia „întreprinderi miniere” desemnează, de fapt, întreprinderile de extracție a marmurei și pietrei.

V. EVALUARE

V.I. EXISTENȚA AJUTORULUI

- (64) În temeiul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Teoretic, ajutoarele în cauză corespund acestei definiții în sensul că sunt finanțate de stat sau din resurse ale statului, vizează anumite întreprinderi (întreprinderile din sectoarele agricol, meșteșugăresc, industrial, hotelier, extractiv – a se vedea considerentul 63 – și naval, în departamentele menționate), favorizându-le prin măsuri cum ar fi o reeșalonare a împrumuturilor, o diminuare a tranșelor generate de etalarea lor în timp, bonificații de interes sau chiar acordarea de garanții, și pot afecta schimburile comerciale ⁽²³⁾ și denatura concurența ⁽²⁴⁾.

⁽²³⁾ Orice măsură de ajutor care conferă un avantaj unei întreprinderi într-un sector deschis schimburilor comerciale (ca sectorul agricol sau cel industrial) sau susceptibil de a atrage consumatorii din alte state membre (ca sectorul hotelier) are un impact asupra fluxurilor comerciale. În sectorul agricol, Grecia a participat la schimburile intracomunitare cu 13,684 miliarde EUR la importuri și 19,31 miliarde EUR la exporturi.

⁽²⁴⁾ Conform jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, numai faptul că situația concurențială a întreprinderii este ameliorată, conferindu-i un avantaj pe care nu l-ar fi putut obține în condiții normale de piață și de care nu beneficiază celelalte întreprinderi concurente, este suficient pentru a demonstra o denaturare a concurenței (hotărârea din 17 septembrie 1980 în cauza 730/79, Philip Morris/Comisia, Rec., 1980, p. 2671, ediția specială elenă 1980/III, p. 13).

- (65) Desigur, autoritățile elene au încercat să demonstreze că ajutoarele în cauză se puteau încadra într-un sistem *de minimis* și, prin urmare, nu constituiau ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Cu toate acestea, în afara faptului că regula *de minimis* nu a fost întotdeauna aplicabilă în toate sectoarele avute în vedere în cursul perioadei de validitate a decretelor care constituiau temeiul juridic al schemelor în cauză (de altfel, acesta este unul dintre motivele pentru care au fost inițiate procedurile), datele furnizate sunt incomplete, după cum mărturisesc înseși autoritățile menționate (a se vedea considerentul 62). În plus, valorile ajutoarelor *de minimis* variază de la un sector la altul (nu sunt aceleași în sectorul industrial și în cel agricol), iar tabelele furnizate sugerează că autoritățile elene nu au perceput bine această diferență. În sfârșit, Comisia notează că, în ciuda indicațiilor autorităților elene, potrivit cărora întreprinderile de producție, prelucrare și comercializare a produselor agricole nu erau eligibile pentru schemele de ajutor în cauză, tabelele menționate anterior arată clar că anumite întreprinderi care aparțin acestor ramuri de activitate au beneficiat efectiv de ajutoare și că acestea din urmă sunt considerate ca încadrându-se într-un sistem *de minimis*, deși depășesc în mod evident plafonul admisibil.

- (66) Comisia amintește că se consideră că orice ajutor individual acordat în temeiul unei scheme de ajutor care îndeplinește, în momentul acordării, condițiile enunțate de un regulament *de minimis* aplicabil nu constituie un ajutor de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

- (67) În sectorul agricol, atunci când autoritățile elene au început să acorde ajutoarele în cauză, nu existau încă dispoziții ale Uniunii care să reglementeze ajutoarele *de minimis*.

- (68) Primele dispoziții comunitare adoptate în acest sens au fost cele din Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 ⁽²⁵⁾.

- (69) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1860/2004, care acoperă atât producția agricolă primară, cât și prelucrarea și comercializarea de produse agricole, ajutoarele care nu depășesc 3 000 EUR per beneficiar pe parcursul unei perioade de trei ani nu afectează schimburile comerciale între statele membre, nu denaturează sau nu amenință să denatureze concurența și, în consecință, nu intră sub incidența articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

- (70) În aplicarea articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1860/2004, același lucru se aplică în cazul ajutoarelor acordate înainte de intrarea în vigoare a regulamentului menționat, dacă acestea îndeplinesc toate condițiile stabilite la articolele 1 și 3 din regulamentul respectiv.

- (71) La 1 ianuarie 2008, Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 a fost înlocuit cu Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 al Comisiei din 20 decembrie 2007 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor *de minimis* în

⁽²⁵⁾ A se vedea nota de subsol 17.

sectorul producției de produse agricole⁽²⁶⁾, care crește valoarea ajutorului *de minimis* la 7 500 EUR per beneficiar pe parcursul unei perioade de trei exerciții fiscale, indiferent de forma sau obiectivul ajutoarelor, în limitele sumei maxime per stat membru, corespunzând unui procent de 0,75 % din valoarea producției anuale.

(72) Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 prevede că regulamentul „se aplică ajutoarelor acordate anterior datei de 1 ianuarie 2008 în favoarea întreprinderilor din sectorul producției agricole, cu condiția ca respectivele ajutoare să îndeplinească toate condițiile stabilite la articolele 1-4, cu excepția solicitării unei referințe explicite la prezentul regulament prevăzute la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf”. Cu toate acestea, regulamentul nu se aplică decât producției agricole primare.

(73) În domeniul prelucrării și comercializării de produse agricole, regula *de minimis* aplicabilă de la 1 ianuarie 2007 este enunțată în Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis*⁽²⁷⁾.

(74) Articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 stabilește la 200 000 EUR per beneficiar pe parcursul unei perioade de trei exerciții fiscale valoarea până la care ajutoarele nu afectează schimburile comerciale între statele membre, nu denaturează sau nu amenință să denatureze concurența și, în consecință, nu intră sub incidența articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

(75) Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 stipulează că regulamentul „se aplică ajutoarelor acordate înainte de intrarea sa în vigoare întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul transformării și al comercializării produselor agricole, în cazul în care ajutoarele îndeplinesc toate condițiile prevăzute la articolele 1 și 2...”.

(76) În acest context, Comisia nu va considera drept ajutoare de stat ajutoarele acordate în temeiul decretelor analizate care nu depășesc, per beneficiar:

- (a) în cazul producției agricole primare: 3 000 EUR pe parcursul unei perioade de trei ani dacă, în momentul acordării lor, acestea erau în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1860/2004 sau 7 500 EUR pe parcursul unei perioade de trei exerciții fiscale dacă, în momentul acordării lor, acestea erau în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1535/2007,
- (b) în cazul transformării și comercializării de produse agricole: 3 000 EUR pe parcursul unei perioade de trei ani dacă, în momentul acordării lor, acestea erau în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1860/2004 sau 200 000 EUR pe parcursul unei perioade de trei exerciții fiscale dacă, în

momentul acordării lor, acestea erau în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1998/2006.

(77) Cu toate acestea, Comisia subliniază că întreprinderile în dificultate nu pot beneficia de dispozițiile Regulamentelor (CE) nr. 1998/2006 și (CE) nr. 1535/2007.

(78) În alte sectoare decât agricultura (și anume, în speță, diferitele sectoare evocate în prezenta decizie, cu excepția sectorului construcției navale, care va fi tratat la considerentele 80 și 81 de mai jos⁽²⁸⁾), regula *de minimis* enunțată în Comunicarea Comisiei din 20 mai 1992 – Orientări comunitare privind ajutoarele de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii⁽²⁹⁾ (denumită în continuare „orientările din 1992”) era aplicabilă în momentul în care au fost acordate ajutoarele în cauză. Aceasta prevedea că „[...] plățile de ajutoare ad hoc care nu depășesc 50 000 de ecu pentru un tip dat de cheltuieli și schemele de ajutor în temeiul cărora valoarea ajutorului pe care o întreprindere dată îl poate primi pentru un tip dat de cheltuieli pe o perioadă de trei ani este limitată la această cifră nu vor mai trebui să fie notificate în temeiul articolului 93 alineatul (3) [din Tratatul CE]⁽³⁰⁾, cu condiția ca acordarea ajutorului sau modalitățile schemei de ajutoare să cuprindă o condiție expresă care să prevadă că un ajutor suplimentar acordat aceleiași întreprinderi pentru același tip de cheltuieli din alte surse de finanțare sau în cadrul altor scheme nu trebuie să ducă la creșterea valorii totale a ajutorului de care beneficiază întreprinderea peste limita de 50 000 de ecu. ...”. Această regulă a fost ulterior redefinită în Comunicarea Comisiei privind ajutoarele *de minimis* din 1996⁽³¹⁾ (denumită în continuare „comunicarea din 1996”), care a stabilit valoarea ajutorului *de minimis* la 100 000 de ecu pentru aceeași perioadă, și ulterior în Regulamentul (CE) nr. 69/2001, care a stabilit valoarea ajutorului *de minimis* la 100 000 EUR pentru aceeași perioadă.

(79) Ținând cont de datele de expirare ale schemelor analizate (ultima fiind 31 decembrie 2005) și de imposibilitatea de a aplica retroactiv reglementările în ceea ce privește sectoarele menționate la considerentul 78, Comisia nu va considera drept ajutoare de stat ajutoarele acordate în temeiul decretelor analizate care nu depășesc, per beneficiar:

- (a) 50 000 de ecu per perioadă de trei ani în cursul perioadei 19 august 1992-5 martie 1996, dacă, în momentul acordării lor, acestea erau în conformitate cu dispozițiile cadrului din 1992;
- (b) 100 000 de ecu/EUR per perioadă de trei ani în cursul perioadei 6 martie 1996-1 februarie 2001, dacă, în momentul acordării lor, acestea erau în conformitate cu dispozițiile relevante ale comunicării din 1996;

⁽²⁸⁾ Sectorul transportului naval nu poate face obiectul regulii *de minimis* în speță, deoarece acesta este exclus din domeniul de aplicare a tuturor textelor care reglementează ajutoarele *de minimis*, cu excepția Regulamentului (CE) nr. 1998/2006, care însă nu se aplică întreprinderilor aflate în dificultate.

⁽²⁹⁾ JO C 213, 19.8.1992, p. 2.

⁽³⁰⁾ Devenit articolul 108 alineatul (3) din TFUE.

⁽³¹⁾ JO C 68, 6.3.1996, p. 9.

⁽²⁶⁾ JO L 337, 21.12.2007, p. 35.

⁽²⁷⁾ JO L 379, 28.12.2006, p. 5.

- (c) 100 000 EUR per perioadă de trei ani în cursul perioadei 2 februarie 2001-31 decembrie 2005, dacă, în momentul acordării lor, acestea erau în conformitate cu dispozițiile relevante ale Regulamentului (CE) nr. 69/2001.
- (80) În sfârșit, în sectorul construcției navale, regula *de minimis* nu este aplicabilă decât de la intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 69/2001.
- (81) În consecință, Comisia nu va considera drept ajutoare de stat ajutoarele acordate în temeiul decretelor analizate care nu depășesc 100 000 EUR per beneficiar și per perioadă de trei ani în cursul perioadei 2 februarie 2001-30 iunie 2007, dacă, în momentul acordării lor, acestea erau în conformitate cu dispozițiile relevante ale Regulamentului (CE) nr. 69/2001.
- (82) Celelalte argumente avansate de autoritățile elene pentru a justifica inexistența ajutoarelor de stat nu pot fi reținute de Comisie din următoarele motive, valabile în fiecare caz în care au fost invocate:
- (a) susținând că gruparea de împrumuturi nu antrenează costuri ridicate pentru autoritățile publice [a se vedea în special considerentul 57 litera (a) și considerentul 58 litera (a)], autoritățile elene recunosc că operațiunea impune costuri statului, cu alte cuvinte mobilizează resurse de stat;
- (b) până la intrarea în vigoare a Comunicării privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat sub formă de garanții ⁽³²⁾ (denumită în continuare „comunicarea din 2000”), se considera că toate garanțiile conțineau un element de ajutor de stat [a se vedea considerentul 105 litera (a)]; comunicarea din 2000 prevede că se poate considera că o garanție nu implică ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat în cazul în care beneficiarii nu sunt debitori în dificultate financiară și ar putea, în principiu, să obțină un împrumut în condiții de piață pe piețele financiare fără intervenția statului, atunci când garanțiile sunt legate de o operațiune financiară precisă, se referă la o sumă maximă determinată, nu acoperă mai mult de 80 % din soldul restant datorat al împrumutului sau altă obligație financiară (cu excepția cazului în care este vorba despre obligațiuni și de alte instrumente similare) și nu sunt nelimitate, atunci când modalitățile schemei de ajutoare sunt stabilite pe baza unei evaluări realiste a riscului pentru a asigura, cel mai probabil, autofinanțarea datorită primelor plătite de întreprinderile beneficiare, atunci când schema prevede modalitățile conform cărora vor fi acordate garanțiile și dispune ca finanțarea sa generală să facă obiectul unei examinări cel puțin o dată pe an, precum și atunci când primele acoperă în același timp riscurile normale asociate acordării de garanții și costurile administrative ale schemei și permit o remunerație normală din capitalul inițial eventual furnizat de stat pentru demararea schemei; cu toate acestea, autoritățile elene nu au furnizat nicio informație care să ateste valabilitatea acestui scenariu în speță;
- (c) în ceea ce privește concurența, acordarea de perioade de grație [a se vedea considerentul 57 litera (e) și considerentul 58 litera (f)] nu înseamnă numai o decalare a rambursării în timp, deoarece reduce sarcina rambursării la un moment precis și eliberează astfel, temporar, beneficiarul pe planul financiar;
- (d) contul în temeiul Legii nr. 128/75 utilizat pentru finanțarea subvențiilor de bonificare a dobânzii [a se vedea considerentul 57 litera (d), considerentul 58 litera (e) și considerentul 59 litera (f)], chiar dacă nu a fost introdus în bugetul statului elen, astfel cum arată autoritățile elene însele, rămâne o resursă de stat ⁽³³⁾;
- (e) acordarea unei subvenții de bonificare a dobânzii pentru împrumuturi aduce un avantaj întreprinderilor care beneficiază de aceasta, chiar dacă ratele dobânzii sunt ridicate în țară;
- (f) deblocarea garanțiilor furnizate pentru obținerea garanției [a se vedea considerentul 57 litera (g)], chiar dacă nu implică nicio cheltuială directă pentru statul elen, în conformitate cu Decretul nr. 2071670/11297, conține un element de ajutor deoarece, prevăzând această posibilitate, statul nu numai că oferă întreprinderilor beneficiare posibilitatea de a beneficia de capitaluri, ci și suprimă o contrapartidă solicitată pentru obținerea garanției sale;
- (g) faptul că ratele dobânzii au fost ridicate în Grecia [a se vedea considerentul 57 litera (d)] nu implică absența ajutoarelor, în sensul că, indiferent de contextul economic în care au fost efectuate reeșalonările cu subvenții de bonificare, simpla acordare a acestora îi eliberează pe beneficiari de o sarcină pe care, în mod normal, ar fi trebuit să o suporte în exercitarea activității lor.
- (83) Ținând cont de toate aceste elemente, Comisia nu poate decât să concluzioneze că ajutoarele care nu se încadrează în limitele și condițiile pentru acordarea de ajutoare *de minimis* definite la considerentele 68-81 intră sub incidența articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

V.II. COMPATIBILITATEA AJUTORULUI

- (84) Cu toate acestea, în cazurile prevăzute la articolul 107 alineatele (2) și (3) din TFUE, unele ajutoare pot, prin derogare, să fie considerate compatibile cu piața internă.
- (85) În speță, este necesar să se analizeze, în cadrul fiecăreia dintre procedurile inițiate, derogarea care s-ar putea aplica în funcție de sectorul avut în vedere (efectuând o distincție între sectorul agricol și celelalte sectoare).

⁽³²⁾ JO C 71, 11.3.2000, p. 14.

⁽³³⁾ A se vedea nota de subsol 11.

V.II.1. AJUTOARE PRIVIND DEPARTAMENTELE KASTORIA ȘI EUBEIA, VIZATE DE PRIMA ÎNȚIERE A PROCEDURII

(a) *Sectorul agricol*

- (86) Ținând cont de natura ajutoarelor acordate, unica derogare care poate fi invocată pentru a justifica compatibilitatea acestora cu piața internă este derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, conform căreia pot fi considerate compatibile cu piața internă ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea anumitor activități sau regiuni economice, în cazul în care un astfel de ajutor nu afectează condițiile în care se desfășoară schimburile comerciale într-o măsură care să contravină interesului comun.
- (87) Întrucât ajutoarele în cauză sunt ajutoare nenotificate, pentru ca derogarea să fie aplicabilă, trebuie ca acestea să fie în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat în vigoare în momentul acordării lor. Potrivit indicațiilor furnizate de autoritățile elene, schema în cauză a durat de la 30 iunie 1993 până la 30 iunie 2003. Prin urmare, compatibilitatea schemei cu piața internă va fi analizată în lumina normelor privind ajutoarele de stat aplicabile în cursul acestei perioade.
- (88) Unul dintre motivele pentru care Comisia a inițiat procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE este că ajutoarele păreau să fi fost prevăzute pentru întreprinderi aflate în dificultate. În această privință, autoritățile elene au arătat, în scrisoarea din 9 august 2004, că criteriul „viabilității după reeșalonare” nu influența cu nimic evaluarea globală a viabilității întreprinderii efectuată de instituția de credit, dat fiind că eligibilitatea pentru reeșalonare era decisă imediat după studiul de viabilitate. Acest argument a fost reiterat în scrisorile din 15 și 29 martie 2011 (a se vedea considerentul 61).
- (89) Comisia consideră că această explicație nu permite formularea unei concluzii cu privire la neacordarea de ajutoare unor întreprinderi aflate în dificultate, întrucât, chiar dacă, astfel cum afirmă autoritățile elene, eligibilitatea pentru reeșalonare a fost decisă imediat după studiul de viabilitate, studiul propriu-zis a fost axat pe perspectivele de viabilitate ale beneficiarilor după efectuarea reeșalonării, ceea ce implică faptul că beneficiarii puteau să fie în dificultate în momentul studiului, dar să fie totuși admiși pentru a beneficia de schema de ajutoare, deoarece instituția care a efectuat studiul înțelegea posibilități pentru revenirea la viabilitate după reeșalonarea datoriilor [de altfel, Comisia subliniașe acest element la punctul 23 din decizia de inițiere a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE, dat fiind că preambulul Decretului nr. 2045909/7931/0025 menționa necesitatea de a sprijini întreprinderile din departamentele Kastoria și Eubea, confruntate cu probleme de lichiditate].

(i) **Reglementările aplicabile ajutoarelor pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate în cursul perioadei avute în vedere**

I. Între 1 octombrie 1993 și 31 decembrie 1997

- (90) Ajutoarele pentru întreprinderile aflate în dificultate sunt supuse unui anumit număr de reguli. În momentul intrării în vigoare a Decretului nr. 69836/B1461, politica Comisiei era de a considera că, în ceea ce privește sectorul agricol, astfel de ajutoare constituiau ajutoare pentru funcționare care nu puteau fi declarate compatibile cu piața internă decât dacă erau îndeplinite următoarele trei condiții:
- (a) ajutoarele trebuiau să vizeze doar datoriile împovărate rezultate în urma unor împrumuturi contractate pentru a finanța investiții deja realizate;
- (b) echivalentul-subvenție cumulat al ajutoarelor acordate, eventual, la momentul la care fusese contractat împrumutul și al ajutoarelor în cauză nu putea depăși rata acceptată, în general, de Comisie, și anume:
- (i) pentru investițiile în sectorul agricol primar: 35 % sau 75 % în zonele defavorizate, în conformitate cu Directiva 75/268/CEE;
- (ii) pentru investițiile în sectorul prelucrării și al comercializării produselor agricole: 55 % sau 75 % în regiunile cuprinse în obiectivul 1, pentru proiectele conforme cu programele sectoriale sau cu unul dintre obiectivele prevăzute la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 866/90⁽³⁴⁾, și 35 % (sau 50 % în regiunile cuprinse în obiectivul 1) pentru celelalte proiecte, care nu au fost excluse pe baza criteriilor de selecție menționate la punctul 2 din anexa la Decizia 90/342/CEE a Comisiei din 7 iunie 1990 privind stabilirea criteriilor de selecție care trebuie reținute pentru investițiile care vizează ameliorarea condițiilor de prelucrare și de comercializare a produselor agricole și silvicoale⁽³⁵⁾ [sau la Decizia 94/173/CE⁽³⁶⁾ de înlocuire a acesteia];
- (c) trebuia ca ajutoarele în cauză să fie acordate doar în urma unor modificări ale ratelor pentru noile împrumuturi contractate pentru a ține cont de variațiile costului banilor (în acest caz, valoarea ajutoarelor trebuia să fie mai mică sau egală cu cheltuiala generată de o astfel de modificare) sau să vizeze exploatații agricole care ofereau garanții de viabilitate, mai ales în cazul în care obligațiile financiare rezultate în urma împrumuturilor existente puteau să dăuneze exploatațiilor sau să determine falimentul acestora.

⁽³⁴⁾ JO L 91, 6.4.1990, p. 1. Regulamentul (CEE) nr. 866/90 a fost abrogat și înlocuit cu Regulamentul (CE) nr. 951/97 al Consiliului (JO L 142, 2.6.1997, p. 22).

⁽³⁵⁾ JO L 163, 29.6.1990, p. 71.

⁽³⁶⁾ JO L 79, 23.3.1994, p. 29.

- (91) În scrisoarea din 9 august 2004, autoritățile elene au arătat că Decretul nr. 69836/B1451 și modificările acestuia aveau în vedere întreprinderile de prelucrare în general și nu menționau în mod specific întreprinderile de prelucrare din sectorul agricol care intră sub incidența Regulamentelor (CEE) nr. 866/90, (CE) nr. 951/97 și (CE) nr. 1257/1999, că întreaga țară era cuprinsă în obiectivul 1 și că întreprinderile care au realizat investiții și care, în acest sens, au primit un ajutor de la Ministerul Agriculturii, Dezvoltării și Alimentației nu au putut beneficia de reeșalonarea datoriilor, dat fiind că acest lucru nu era prevăzut. În plus, autoritățile elene adaugă că, în ceea ce privește echivalentul-subvenție global al reeșalonării, marea majoritate a ajutoarelor aveau o valoare scăzută, iar reeșalonarea vizează împrumuturi vechi și, prin urmare, investiții deja realizate.
- (92) Înainte de toate, precizările aduse de autoritățile elene nu îi permit Comisiei să excludă faptul că unele întreprinderi de prelucrare din sectorul agricol ar fi putut beneficia de ajutor în temeiul Decretului nr. 69836/B1451 și al modificărilor acestuia, întrucât faptul că întreprinderile nu sunt menționate în particular nu implică în mod automat neapartenența acestora la categoria generică a întreprinderilor de prelucrare (întreprinderi industriale), care se încadrează în domeniul de aplicare al decretului.
- (93) În privința respectării condițiilor evocate la considerentul 90, Comisia constată că Decretul nr. 69836/B1451 și modificările acestuia acopereau reeșalonarea unor împrumuturi care puteau viza fie investiții, fie fonduri de rulment.
- (94) În ceea ce privește reeșalonarea împrumuturilor legate de investiții, precizările furnizate de autoritățile elene îi permit Comisiei să constate că condiția enunțată la considerentul 90 litera (a) este îndeplinită, deoarece împrumuturile aveau în vedere investiții deja realizate.
- (95) De asemenea, Comisia poate considera că a doua alternativă a condiției evocate la considerentul 90 litera (c) este îndeplinită, deoarece întreprinderile beneficiare trebuie să fie viabile după reeșalonare, pe baza unei evaluări făcute de instituțiile financiare.
- (96) În schimb, pe baza informațiilor de care dispune, Comisia nu poate concluziona că condiția enunțată la considerentul 90 litera (b) este respectată fără niciun dubiu, deoarece autoritățile elene au precizat în scrisoarea din 9 august 2004 că întreprinderile de prelucrare și de comercializare a produselor agricole intrau sub incidența, printre altele, a dispozițiilor Regulamentelor (CEE) nr. 866/90 și (CE) nr. 951/97, iar regulamentele respective au fost aplicate respectând dispozițiile acestora, ceea ce implică faptul că s-au putut acorda deja ajutoare la nivelul intensității maxime prevăzute în regulamentele menționate (75 % pentru regiunile cuprinse în obiectivul 1, din care făcea parte Grecia), iar aplicarea schemei în cauză a putut să antreneze o depășire a acestei intensități, din cauza cumulului de ajutoare.
- (97) În ceea ce privește reeșalonarea împrumuturilor legate de constituirea capitalului de lucru, aplicarea schemei în cauză nu s-a putut realiza cu respectarea tuturor condițiilor enunțate la considerentul 90, dat fiind că prima dintre condițiile enunțate [litera (a)] prevede explicit că împrumuturile trebuie să fie legate de investiții.
- II. Între 1 ianuarie 1998 și 30 iunie 2000
- (98) În 1997, condițiile enunțate la considerentul 90 au fost înlocuite de dispozițiile Comunicării Comisiei – Orientări comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (denumite în continuare „orientările din 1997”) ⁽³⁷⁾. La punctul 4.4 din orientările menționate se stipulează că „în ceea ce privește sectorul agricol, [acestea sunt] aplicabile la 1 ianuarie 1998 pentru noile ajutoare de stat și, pentru ajutoarele deja existente, la aceeași dată sau, în cazul în care Comisia a inițiat procedura prevăzută la articolul 93 alineatul (2) din Tratatul [CE] privind unul sau mai multe state membre în acest context, atunci când Comisia va fi adoptat o decizie finală față de statul membru sau statele membre în cauză, pe baza articolului 93 alineatul (2) din Tratatul [CE]”.
- (99) Orientările din 1997, cu totul noi pentru sectorul agricol, prevedeau, între altele:
- (a) în privința ajutoarelor pentru salvare: acordarea de ajutoare de tezaur justificate de motive sociale acute, sub forma unei garanții pentru credite sau a unor credite rambursabile la o rată echivalentă cu cea a pieței, cu o valoare limitată la strictul necesar pentru exploatarea întreprinderii (de exemplu, acoperirea sarcinilor salariale și a aprovizionărilor curente) și cu o durată de asemenea limitată la strictul necesar în definirea măsurilor de redresare indispensabile și posibile, fără riscul de destabilizare a situației industriale sau agricole în alte state membre;
- (b) în privința ajutoarelor pentru restructurare: acordarea de ajutoare legate de realizarea unui plan de restructurare care să aibă în vedere o reducere sau închiderea definitivă a capacităților de producție în cazul unei supracapacități structurale în sector (reducerea trebuind să vină în completarea oricărei reduceri aplicabile în absența unui ajutor pentru restructurare), singura derogare vizând cazurile în care deciziile luate în favoarea tuturor beneficiarilor pentru o perioadă de douăsprezece luni consecutive nu s-ar referi, în total, la o cantitate dintr-un produs care depășește un anumit procent din producția anuală totală a acestui produs în țară (3 % pentru măsurile orientate către o categorie specială de produse sau de operatori și 1,5 % pentru măsurile care nu sunt astfel orientate).

⁽³⁷⁾ JO C 283, 19.9.1997, p. 2.

- (100) Statele membre puteau să solicite aplicarea acestor dispoziții agricole în locul celor prevăzute de orientările din 1997 pentru alte sectoare decât cel agricol care se încadrează în domeniul de aplicare al acestora [în aceste alte sectoare se aplicau criterii foarte stricte, în special în ceea ce privește planul de restructurare și contribuția beneficiarului la restructurare – a se vedea, mai jos, capitolul (b) „sectorul neagricol”, considerentele 109-121].
- (101) În scrisoarea din 9 august 2004, autoritățile elene nu au furnizat nicio informație care să permită Comisiei să constate că s-a realizat adaptarea schemei de ajutoare la aceste dispoziții și că, în consecință, ajutoarele acordate în cursul perioadei avute în vedere au fost acordate respectând condițiile relevante prevăzute de orientările din 1997, și anume fie condițiile descrise la considerentul 99 litera (b) de mai sus, fie condițiile prevăzute pentru alte sectoare decât cel agricol (prezentarea unui plan de restructurare cu perspectivele unei reveniri la viabilitate pe baza unor ipoteze realiste într-un termen rezonabil, cu atenuarea efectelor ajutoarelor asupra concurenților, respectând principiul ajutorului unic, cu reducerea capacității în cazul unei supracapacități structurale în sector, asigurând proporționalitatea între ajutor și costurile și avantajele restructurării și cu acoperirea costurilor sociale ale restructurării).
- III. Între 1 iulie 2000 și 30 iunie 2003
- (102) Orientările din 1997 au fost înlocuite la 9 octombrie 1999 cu Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (denumite în continuare „orientările din 1999”) ⁽³⁸⁾. La punctul 6.3 din orientările din 1999, se arată că „statele membre trebuie să își adapteze schemele existente de ajutoare pentru salvare și restructurare care vor fi în vigoare după 30 iunie 2000 pentru a le face compatibile cu... orientările... ulterior acestei date”. În plus, „pentru a permite Comisiei să controleze această adaptare, statele membre [trebuie să îi transmită], anterior datei de 31 decembrie 1999, o listă a tuturor acestor scheme. Ulterior, și în orice caz anterior datei de 30 iunie 2000, acestea trebuie să transmită informații suficiente pentru a permite Comisiei să verifice dacă schemele au fost modificate în conformitate cu... orientările”.
- (103) Orientările din 1999 cuprindeau și un capitol specific privind restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate în sectorul agricol. Față de orientările din 1997, acest capitol definea supracapacitatea structurală a sectorului, limita derogarea menționată la considerentul 99 litera (b) la întreprinderile din sectorul primar (ceea ce implică faptul că subsectorul prelucrării și comercializării produselor agricole era supus, în mod automat, cerinței de reducere a capacității) și făcea aplicabil principiul ajutorului unic, potrivit căruia ajutoarele pentru restructurare nu pot fi acordate decât o singură dată.
- (104) În scrisoarea din 9 august 2004, autoritățile elene nu au furnizat nicio informație care să îi permită Comisiei să constate că s-a efectuat adaptarea schemei de ajutoare la aceste dispoziții și, în consecință, ajutoarele acordate în cursul perioadei avute în vedere au fost acordate respectând condițiile relevante din orientările din 1999, și anume după prezentarea unui plan de restructurare care prevedea, în special, o suprimare a capacității în caz de supracapacitate structurală, eventual cu derogarea menționată la considerentul 103, precum și pe baza principiului ajutorului unic.
- (ii) Problema garanțiilor
- (105) Un alt punct pentru care Comisia a inițiat procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE este problema compatibilității ajutoarelor acordate sub formă de garanții. Autoritățile elene au formulat o serie de observații în scrisoarea din 9 august 2004 [a se vedea considerentul 57 literele (c) și (g)]. Cu toate acestea, Comisia consideră că observațiile respective impun următoarele comentarii:
- (a) în ceea ce privește litera (c), faptul că acordarea unei garanții este însoțită de condiții dure nu implică în sine absența unui ajutor de stat: dimpotrivă, normele aplicabile pe durata schemei în cauză, enunțate în scrisorile către statele membre SG(89) D/4328 din 5 aprilie 1989 și SG(89) D/12772 din 12 octombrie 1989, precum și la punctul 38 din Comunicarea Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 92 și 93 din Tratatul CE și a articolului 5 din Directiva 80/723/CEE a Comisiei în cazul întreprinderilor publice din industria prelucrătoare ⁽³⁹⁾, indică în mod clar că „[...] toate garanțiile acordate de stat, direct sau prin intermediul unor instituții financiare delegate de stat intră sub incidența articolului 92 alineatul (1) din Tratatul CE”, și impun aplicarea unor condiții care pot merge până la lichidarea întreprinderii; desigur, scrisorile menționate anterior au fost înlocuite în anul 2000 de Comunicarea privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutorului de stat sub formă de garanții, care prevedea un scenariu ce permitea să se determine absența unor ajutoare de stat, însă, în scrisoarea din 9 august 2004, autoritățile elene nu au furnizat nicio informație care să permită încadrarea garanțiilor acordate într-un astfel de scenariu;
- (b) chiar dacă autoritățile elene ar fi furnizat informații destinate să demonstreze că garanțiile acordate se încadrau în scenariul de absență a ajutorului, Comisia nu l-ar fi putut valida deoarece, pentru a nu menționa decât un exemplu, acesta nu este aplicabil decât dacă întreprinderile beneficiare nu sunt în dificultate financiară;

⁽³⁸⁾ JO C 288, 9.10.1999, p. 2.

⁽³⁹⁾ JO C 307, 13.11.1993, p. 3.

- (c) în ceea ce privește litera (g), faptul că garanția nu acoperă anumite cheltuieli nu constituie, în niciun caz, o dovadă a respectării tuturor condițiilor care permit să se concluzioneze că ajutorul inherent acordării unei garanții este compatibil cu piața internă; în plus, trebuie subliniat că niciuna dintre celelalte informații furnizate de autoritățile elene în scrisoarea din 9 august 2004 nu atestă respectarea condițiilor.
- (106) În aceste condiții, Comisia consideră mai degrabă că garanțiile constituiau, pe durata schemei în cauză, un element dintr-un ansamblu de instrumente de acordare de ajutoare unor întreprinderi aflate în dificultate și că, în consecință, compatibilitatea lor este legată de cea a întregului proces de restructurare, pentru care, după cum bine arată analiza de la considerentele 94-104, autoritățile elene nu au furnizat nicio informație care să permită Comisiei să elimine îndoielile pe care le exprimase la momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE (aceste considerații cu privire la garanții sunt valabile pentru cele trei proceduri evocate în prezenta decizie și pentru toate sectoarele menționate, cu excepția cazului garanțiilor prevăzute în Decretul 2/82257/0025/18.12.2000, care, ținând cont de criteriul de viabilitate utilizat – viabilitate înainte de reșalonare – vor face obiectul unei examinări separate).
- (107) Celelalte argumente dezvoltate de autoritățile elene în scrisoarea din 9 august 2004 (rata dobânzii aplicată, problema existenței sau inexistenței unor cheltuieli suplimentare determinate de decrete care fac parte integrantă din temeiul juridic al schemei, periodicitatea dobânzilor) nu aduc niciun element susceptibil de a modifica poziția Comisiei expusă mai sus.
- (108) Dat fiind că informațiile furnizate de autoritățile elene nu permit eliminarea îndoielilor exprimate la momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE, Comisia nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutor în cauză este incompatibilă cu piața comună.
- (b) Sectorul neagrîcol**
- (109) La fel ca în cazul sectorului agricol, Comisia trebuie să analizeze ajutoarele în cauză în lumina normelor aplicabile în cazul ajutorului de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate.
- (110) La momentul intrării în vigoare a Decretului nr. 69836/B1461, și anume la 1 octombrie 1993, normele respective erau enunțate în cel de-al optulea raport privind politica în domeniul concurenței, în special la punctele 177, 227 și 228 din acesta.
- (111) Punctul 177 din raport arată că, deși este posibil să se dovedească necesară luarea unor măsuri de salvare pentru a obține un răgaz în timpul căruia vor fi puse în aplicare soluțiile pe termen lung pentru dificultățile unei întreprinderi, ele nu trebuie utilizate pentru a împiedica reducerile indispensabile ale capacității și, în consecință, nu trebuie utilizate decât în cazurile în care se impun pentru a rezolva probleme sociale acute.
- (112) Punctul 227 din raport precizează că ajutoarele pentru salvare se pot justifica în lumina tratatului atunci când sunt legate de o restructurare care vizează refacerea durabilă a situației întreprinderilor aflate în dificultate și/sau a regiunilor în cauză și atunci când posedă o specificitate regională sau sectorială suficientă pentru a permite aprecierea efectelor acestora.
- (113) Punctul 228 din raport face precizări suplimentare privind poziția Comisiei în ceea ce privește ajutoarele pentru salvare și definește ceea ce trebuie să fie „ajutoarele suplimentare”.
- (114) Ajutoarele pentru salvare trebuie:
- (a) să constea în ajutoare sub formă de lichidități care iau forma unei garanții de credite sau a unor credite rambursabile la o rată echivalentă cu cea a pieței;
 - (b) în privința valorii lor, să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a continua exploatarea costurilor salariale și a aprovizionărilor curente;
 - (c) să nu fie acordate decât pentru perioada necesară definirii măsurilor de redresare necesare și posibile (în general, șase luni);
 - (d) să fie justificate de motive sociale acute, iar menținerea întreprinderii, pe care o fac posibilă, să nu aibă drept efect dezechilibrarea situației industriale în alte state membre.
- (115) Ajutoarele suplimentare trebuie să fie strâns subordonate realizării unui program de restructurare/reconversie bine articulat, capabil să restabilească efectiv, pe termen lung, competitivitatea producției în cauză, să aibă o intensitate și o valoare limitate la strictul necesar pentru a asigura echilibrul întreprinderii în perioada de tranziție inevitabilă înainte ca un astfel de program să dea roade, ceea ce implică o durată destul de limitată și o degresiune suficientă.
- (116) Aceste condiții au fost înlocuite de Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate din 1994⁽⁴⁰⁾, intrate în vigoare la 23 decembrie 1994 (denumite în continuare „orientările din 1994”), apoi de orientările din 1997, intrate în vigoare la 1 ianuarie 1998, și de orientările din 1999, aplicabile începând cu 1 iulie 2000, ținând cont de perioada de adaptare a schemelor de ajutoare acordată statelor membre (a se vedea considerentele 98 și 102).

⁽⁴⁰⁾ JO C 368, 23.12.1994, p. 12.

(117) Orientările din 1994 confirmă politica Comisiei în materie de ajutoare pentru salvare (a se vedea considerentul 114) și definesc mai precis conținutul și implicațiile planurilor de restructurare care trebuie prezentate (perspectivele unei reveniri la viabilitate pe baza unor ipoteze realiste într-un interval rezonabil, atenuarea efectelor ajutoarelor asupra concurenților, principiul ajutorului unic, reducerea capacității în caz de supracapacitate structurală a sectorului în cauză, proporționalitate între ajutor și costurile și avantajele restructurării, acoperirea costurilor sociale ale restructurării).

(118) În sectorul neagricol, orientările din 1997, care sunt rezultatul unei reexaminări regulate a politicii Comisiei în materie de salvare și de restructurare a întreprinderilor aflate în dificultate, confirmă conținutul orientărilor din 1994.

(119) Orientările din 1999 înăspresc condițiile de acordare a ajutoarelor pentru salvare introducând un termen precis pentru prezentarea planului de restructurare. În ceea ce privește restructurarea, acestea sunt mai restrictive în special în cazul IMM-urilor și prevăd posibilitatea de a solicita o reducere a capacității chiar dacă nu există supracapacitate structurală în sector.

(120) Dat fiind că explicațiile furnizate de autoritățile elene în scrisoarea din 9 august 2004 sunt valabile, în același timp, pentru sectorul agricol și pentru sectorul neagricol, Comisia nu poate decât să observe, cum a făcut deja pentru sectorul agricol, că niciuna dintre informațiile furnizate de autoritățile elene nu permite să se constate că s-au respectat diferitele condiții stabilite în orientările din 1994, 1997 și 1999 (pentru a nu cita decât un exemplu, nimic nu indică faptul că întreprinderile beneficiare au prezentat un plan de restructurare care conține contrapărțile necesare). Această constatare este valabilă, de asemenea, pentru respectarea dispozițiilor descrise în cel de-al optulea raport privind politica în domeniul concurenței.

(121) În lipsa unor elemente care să ateste respectarea dispozițiilor menționate anterior, Comisia nu este în măsură să constate că ajutoarele au fost acordate ca urmare a prezentării unui plan de restructurare care prezintă toate caracteristicile definite în diversele reglementări evocate mai sus (în special, perspectivele unei reveniri la viabilitate pe baza unor ipoteze realiste într-un interval rezonabil, atenuarea efectelor ajutoarelor asupra concurenților, respectarea principiului ajutorului unic, reducerea capacității, proporționalitatea între ajutor și costurile și avantajele restructurării și acoperirea costurilor sociale ale restructurării). Prin urmare, Comisia nu poate elimina îndoielile pe care le-a exprimat la momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE și nu poate concluziona că schema de ajutoare în cauză este compatibilă cu piața comună.

V.II.2. AJUTOARE PENTRU ÎNTREPRINDERILE DIN DEPARTAMENTELE FLORINA ȘI KILKIS, VIZATE DE A DOUA ÎNȚIERE A PROCEDURII

(a) *Sectorul agricol*

(122) În scrisoarea din 18 august 2005, autoritățile elene au arătat că decretul de bază care reglementa acordarea ajutoarelor (Decretul nr. 66336/B.1398/1993) făcea referire la întreprinderile industriale și de tip meșteșugăresc și că nicio întreprindere agricolă nu ar fi intrat sub incidența dispozițiilor acestuia.

(123) Comisia ia notă de aceste precizări și, în consecință, consideră că nu trebuie să analizeze schema în cauză în lumina normelor privind ajutoarele de stat aplicabile în sectorul agricol la momentul în care au fost acordate ajutoarele.

(b) *Sectorul neagricol*

(124) Comisia, care considerase în momentul inițierii procedurii că schema era prevăzută pentru întreprinderi aflate în dificultate deoarece Decretul nr. 66336/B.1398/1993 stipula că întreprinderile trebuie să fie viabile după restructurare (ceea ce nu permitea excluderea unei stări de dificultate în momentul admiterii pentru a beneficia de ajutoare), are obligația de a examina compatibilitatea ajutoarelor în cauză în lumina regulilor care erau aplicabile ajutoarelor pentru salvarea și pentru restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate la momentul acordării.

(125) Regulile aplicabile salvării și restructurării întreprinderilor aflate în dificultate la momentul acordării ajutoarelor în cauză au fost inițial, în ordine, dispozițiile de la punctele 177, 227 și 228 din al optulea raport privind politica în domeniul concurenței, orientările din 1994 și orientările din 1997.

(126) În ceea ce privește respectarea dispozițiilor de la punctele 177, 227 și 228 din cel de-al optulea raport privind politica în domeniul concurenței, precum și a orientărilor din 1994, 1997 și 1999, autoritățile elene au furnizat, în scrisoarea din 18 august 2005, explicații identice cu cele furnizate pentru a justifica acordarea de ajutoare în departamentele Kastoria și Eubea [argumentele autorităților elene expuse la considerentul 57 literele (a)-(f) figurează deja la considerentul 56 literele (a)-(e)]. Prin urmare, analiza efectuată de către Comisie la considerentele 110-121 rămâne valabilă în speță, ceea ce implică faptul că Comisia nu este în măsură să elimine îndoielile pe care le-a exprimat la momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE și că nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutor în cauză este incompatibilă cu piața comună.

(127) În scrisoarea din 18 august 2005, autoritățile elene au încercat, de asemenea, să justifice ajutoarele în cauză prin faptul că departamentele Florina și Kilkis se învecinează cu fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, iar întreprinderile locale au suferit mult în urma instabilității și a stării de război din regiune.

(128) Această referire la evenimente extraordinare ar fi putut face aplicabilă derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (2) litera (b) din TFUE, în temeiul căreia ajutoarele destinate să remedieze pagubele cauzate de calamitățile naturale sau de alte evenimente extraordinare sunt compatibile cu piața internă. Cu toate acestea, autoritățile elene nu au furnizat niciun element de analiză care să demonstreze dificultățile evocate pentru întreprinderile din cele două departamente și legătura de cauzalitate cu instabilitatea din regiune, datorată evenimentelor din Iugoslavia. În plus, Comisia nu dispune nici de informații susceptibile să ateste că evenimentele invocate de autoritățile elene ar fi putut produce efecte pe toată durata schemei de ajutoare. În sfârșit, Comisia se întreabă de ce schema nu avea în vedere decât anumite sectoare ale economiei din cele două departamente, în timp ce evenimentele invocate ar fi trebuit, în mod logic, să afecteze totalitatea întreprinderilor locale, din toate sectoarele.

(129) Ținând cont de aceste elemente, Comisia nu înțelege nici modul în care schema de ajutoare în cauză ar putea fi admisă pentru a beneficia de derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (2) litera (b) din TFUE. Prin urmare, Comisia nu poate decât să concluzioneze din nou că schema în cauză este incompatibilă cu piața comună.

V.II.3. AJUTOARE PRIVIND DEPARTAMENTELE RHODOPE, EVROS, XANTHI ȘI DODECANEZ, VIZATE DE CEA DE A TREIA ÎNȚIERE A PROCEDURII

(130) Dat fiind că, în decizia sa de inițiere a procedurii și pe baza informațiilor de care dispunea, Comisia semnalase că nu putea să determine dacă cele două decrete din 1989 și cele care au urmat, menționate la considerentele 50-52 de mai sus, constituiau o schemă de ajutor independentă sau o parte integrantă din întregul sistem analizat în cadrul diferitelor proceduri inițiate și că, în scrisoarea din 10 mai 2006, autoritățile elene nu au adus nicio explicație în acest sens, compatibilitatea cu piața internă a ajutoarelor prevăzute de decretele în cauză va fi examinată separat. Garanțiile prevăzute de Decretul nr. 2/82257/0025/18.12.2000 (a se vedea considerentul 49) vor face, la rândul lor, obiectul unei analize separate, întrucât decretul respectiv prevede că întreprinderile beneficiare trebuie să fie viabile în mod obligatoriu, iar nu viabile după reeșalonare, ca în celelalte cazuri evocate în speță.

(131) În ceea ce privește decretele evocate la considerentele 44-52, analiza va cuprinde două mari secțiuni, și anume o secțiune agricolă și o secțiune neagricolă, precum în cazul schemelor vizate de primele două inițieri ale procedurii, dar secțiunea neagricolă va fi divizată în mai multe părți: sectorul industrial, hotelier și meșteșugăresc, pe de o parte, și sectorul naval, pe de altă parte. Sectorul huilei, care fusese vizat și de inițierea procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE, nu va mai fi tratat aici, deoarece, în scrisorile din 15 și 29 martie 2011, autoritățile elene au arătat că activitățile de extracție vizate erau cele ale marmurei și pietrei, ceea ce face ca

întreprinderile respective să intre în cadrul analizei privind ajutoarele pentru sectorul industrial.

(a) *Sectorul agricol*

(132) Comisia trebuie să analizeze schema în cauză în lumina regulilor aplicabile în cazul ajutoarelor de stat pentru salvarea și pentru restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate la momentul acordării ajutoarelor.

(133) În sectorul agricol, regulile în cauză au fost deja descrise la considerentele 90 și 98-103. Dat fiind că, în speță, schema a expirat la 31 decembrie 2005, trebuie adăugate la lista reglementărilor aplicabile Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate din 2004 ⁽⁴¹⁾ (denumite în continuare „orientările din 2004”), intrate în vigoare la 10 octombrie 2004 și care înăspresc condițiile orientărilor din 1999 (în special reafirmând că contrapartida beneficiarului la restructurare trebuie să fie reală și scutită de ajutor). În plus, ținând cont de natura beneficiarilor (exploatații industriale de creștere a animalelor și ferme producătoare de lapte), trebuie să se considere că schema putea acoperi, în același timp, întreprinderi de producție primară (activitate exclusiv de creștere a animalelor) și de prelucrare/comercializare (de exemplu, exploatații de creștere a animalelor care cuprind un lanț de prelucrare la fața locului).

(134) În ceea ce privește respectarea propriu-zisă a normelor, Comisia constată că Decretul nr. 1648/B22/13.1.1994 și modificările acestuia se refereau la reeșalonarea unor împrumuturi care puteau să aibă în vedere fie investiții, fie fonduri de rulment.

(135) În ceea ce privește reeșalonarea împrumuturilor legate de investiții, autoritățile elene nu au furnizat, în scrisoarea din 10 mai 2006, nicio informație care să îi permită Comisiei să constate că împrumuturile care au făcut obiectul reeșalonării erau legate efectiv de niște investiții deja realizate. Prin urmare, Comisia nu poate să concluzioneze că este îndeplinită condiția enunțată la considerentul 90 litera (a).

(136) Pe baza informațiilor de care dispune, Comisia nu poate nici să concluzioneze că s-a respectat strict condiția enunțată la considerentul 90 litera (b) deoarece autoritățile elene nu au furnizat nicio precizare în acest sens în scrisoarea din 10 mai 2006.

(137) În ceea ce privește condiția evocată la considerentul 90 litera (c), Comisia poate considera că a doua alternativă este îndeplinită, deoarece întreprinderile beneficiare trebuie să fie viabile după reeșalonare, pe baza unei evaluări făcute de bănci.

⁽⁴¹⁾ JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

- (138) În ceea ce privește reeșalonarea împrumuturilor legate de constituirea fondului de rulment, nici în acest caz aplicarea schemei în cauză nu a putut să se facă respectând toate condițiile enunțate la considerentul 90, dat fiind că prima dintre condițiile enunțate [considerentul 90 litera (a) prevede explicit că împrumuturile trebuie să fie legate de investiții].
- (139) Pentru ajutoarele acordate începând cu 1 ianuarie 1998 și până la data de aplicabilitate a orientărilor din 2004, analiza efectuată la considerentele 98-104 este valabilă și în ceea ce privește fondul în speță, deoarece, în scrisoarea din 10 mai 2006, autoritățile elene nu au furnizat nicio informație care să îi permită Comisiei să constate că a fost prezentat un plan de restructurare care să prevadă contrapartidele solicitate în vederea obținerii ajutoarelor în cauză.
- (140) În sfârșit, în ceea ce privește ajutoarele acordate începând cu data de aplicabilitate a orientărilor din 2004, Comisia nu poate decât să constate că, în scrisoarea din 10 mai 2006, autoritățile elene nu au furnizat nicio informație care să îi permită Comisiei să constate că a fost prezentat un plan de restructurare care să prevadă contrapartidele solicitate în vederea obținerii ajutoarelor în cauză. Prin urmare, Comisia nu este în măsură să elimine îndoielele pe care le exprimase la momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE și nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză este incompatibilă cu piața internă.
- (141) În scrisoarea din 10 mai 2006, autoritățile elene au încercat să justifice ajutoarele în cauză prin războiul din unele regiuni învecinate. Potrivit acestora, contextul ar face ajutoarele eligibile pentru derogarea prevăzută la articolul 107 alineatele (3) literele (a) și (c) din TFUE [a se vedea considerentul 59 litera (a)].
- (142) Comisia nu poate accepta acest argument din mai multe motive:
- (a) în ceea ce privește reglementările, existența unui conflict este un eveniment extraordinar care nu poate intra decât sub incidența articolului 107 alineatul (2) litera (b) din TFUE, în temeiul căruia ajutoarele destinate să remedieze pagubele cauzate de calamități naturale sau de alte evenimente excepționale sunt compatibile cu piața internă;
 - (b) în sectorul agricol, compatibilitatea ajutoarelor este apreciată în lumina derogării prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, care prevede că sunt compatibile cu piața internă ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau regiuni economice, în cazul în care ajutoarele respective nu afectează condițiile în care se desfășoară schimburile comerciale într-o măsură care să contravină interesului comun, iar nu în lumina derogării prevăzute la litera (a) din același alineat (3), care prevede că sunt compatibile cu piața internă ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut, precum și a regiunilor vizate la articolul 349 ⁽⁴²⁾, ținând cont de situația lor structurală, economică și socială;
- (c) pentru ca această derogare să fie aplicabilă, ar fi trebuit ca ajutoarele să fie acordate respectând reglementările privind ajutoarele pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate; or, s-a demonstrat mai sus că acest lucru nu s-a întâmplat.
- (143) Comisia nu poate nici să concluzioneze că în cazul în speță se aplică articolul 107 alineatul (2) litera (b) din TFUE, din motivele următoare:
- (a) în scrisoarea din 10 mai 2006, autoritățile elene au subliniat că, în departamentele vizate, PIB-ul global și pe cap de locuitor a fost mai scăzut față de cel din celelalte regiuni ale țării în perioada vizată de schema de ajutoare, însă au precizat și că acesta a înregistrat un anumit progres în aceeași perioadă, ceea ce demonstrează că războiul din regiunile învecinate nu a avut un impact catastrofal asupra economiei din zonele avute în vedere;
 - (b) astfel cum arată descrierea temeiului juridic al schemei de ajutoare în cauză, acesteia i-au mai fost aduse o serie de modificări la aproape zece ani după sfârșitul ostilităților din regiunile învecinate; prin urmare, nu se poate considera că autoritățile elene au fost obligate să intervină din cauza unei stări de război în regiunile limitrofe și că, în consecință, există o legătură de cauzalitate între aceasta și dificultățile întreprinderilor (un singur exemplu este suficient pentru a ilustra aceasta: Decretul nr. 2/64046/0025/2003/28.1.2004, menționat la considerentul 48, acoperă împrumuturi care ar putea fi contractate de întreprinderile industriale – și anume, de exploatarea industrială de creștere a animalelor – până la 31 decembrie 2004).
- (144) În ceea ce privește celelalte observații formulate de autoritățile elene în scrisoarea din 10 mai 2006, Comisia subliniază următoarele [aceste observații, cu excepția celor de la litera (b), sunt valabile, de asemenea, pentru toate celelalte sectoare vizate de inițierea procedurii]:
- (a) probleme precum lipsa dinamismului piețelor locale sau diminuarea cererii nu pot fi rezolvate prin acordarea de ajutoare întreprinderilor aflate în dificultate fără restructurare; măsurile structurale constituie un instrument de intervenție mai adecvat;
 - (b) partea producției de carne din departamentele vizate în producția globală a Greciei nu schimbă cu nimic riscul de denaturare a concurenței pe care îl antrenează acordarea de ajutoare care ies din cadrul de reglementare stabilit (în cazul în speță, acordarea de ajutoare întreprinderilor aflate în dificultate fără plan de restructurare); conform jurisprudenței Curții de Justiție, atunci când un ajutor financiar acordat de

⁽⁴²⁾ Regiuni insulare.

stat consolidează poziția unei întreprinderi în raport cu alte întreprinderi concurente (astfel cum este cazul în speță), acest ajutor poate genera o denaturare a concurenței în raport cu alte întreprinderi concurente care nu beneficiază de această intervenție ⁽⁴³⁾;

(c) problema viabilității întreprinderilor astfel cum este definită în cele două decrete din 1989 va fi analizată mai jos, în prezenta decizie;

(d) argumentul potrivit căruia contul în temeiul Legii nr. 128/75 nu ar conține resurse de stat a fost deja tratat la considerentul 82 litera (d).

(145) Ținând cont de toate aceste considerații, Comisia nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză este incompatibilă cu piața internă.

(b) Sectorul industrial, hotelier și meșteșugăresc

(146) Comisia trebuie să examineze schema de ajutoare în cauză în lumina regulilor care reglementează ajutoarele pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate.

(147) Precum în cazul ajutoarelor vizate de primele două inițieri ale procedurii, regulile aplicabile pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate în momentul acordării ajutoarelor în cauză au fost, în ordine, punctele 177, 227 și 228 din cel de-al optulea raport privind politica în domeniul concurenței, orientările din 1994, orientările din 1997 și orientările din 1999. În speță, dat fiind că schema de ajutoare a expirat la 31 decembrie 2005 în anumite departamente, la această listă trebuie adăugate și orientările din 2004.

(148) Informațiile furnizate de autoritățile elene în scrisoarea din 10 mai 2006 și reproduse la considerentul 59 de mai sus nu conțin niciun element referitor la respectarea regulilor care reglementează salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate. Prin urmare, Comisia nu este în măsură să verifice dacă au fost respectate punctele 177, 227 și 228 din cel de-al optulea raport privind politica în domeniul concurenței, precum și orientările din 1994, 1997, 1999 și 2004.

(149) În consecință, Comisia nu este în măsură să elimine îndoielile pe care le-a exprimat la momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE și nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză este incompatibilă cu piața internă.

(c) Sectorul naval

(150) Compatibilitatea schemei de ajutoare în cauză cu piața internă trebuie analizată din două perspective, după cum expresia „sector naval” desemnează construcțiile navale sau transportul naval.

(151) Comisia trebuie să analizeze schema de ajutoare în cauză în lumina regulilor care reglementează ajutoarele pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate.

(152) În ceea ce privește construcția navală, normele aplicabile pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate de la intrarea în vigoare a Decretului nr. 1648/B.22/13.1.94 au fost și sunt următoarele:

(a) până la 31 decembrie 1998: Directiva 90/684/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1990 privind ajutoarele în domeniul construcțiilor navale ⁽⁴⁴⁾;

(b) de la 1 ianuarie 1999 până la 31 decembrie 2003: Regulamentul (CE) nr. 1540/98 al Consiliului din 29 iunie 1998 privind ajutoarele în domeniul construcțiilor navale ⁽⁴⁵⁾;

(c) de la 1 ianuarie 2004: Cadrul privind ajutoarele de stat pentru sectorul construcțiilor navale ⁽⁴⁶⁾.

(153) În scrisoarea din 10 mai 2006, autoritățile elene nu au furnizat nicio informație susceptibilă de a permite Comisiei să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză a fost aplicată respectând regulile aplicabile salvării și restructurării întreprinderilor aflate în dificultate în sectorul respectiv. Prin urmare, Comisia nu este în măsură să elimine îndoielile pe care le-a exprimat în momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE și nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză este incompatibilă cu piața internă.

(154) De asemenea, în sectorul transportului maritim, Comisia trebuie să analizeze schema de ajutoare în cauză în lumina regulilor care reglementează ajutoarele pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate.

(155) De la intrarea în vigoare a Decretului nr. 1648/B.22/13.1.94, regulile aplicabile salvării și restructurării întreprinderilor aflate în dificultate în sectorul maritim au fost/sunt enunțate în textele următoare:

(a) „Măsuri financiare și fiscale referitoare la exploatarea navelor înmatriculate în Comunitate” ⁽⁴⁷⁾;

(b) Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul transportului maritim ⁽⁴⁸⁾ din 1997;

(c) Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul transportului maritim din 2004 ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁴⁾ JO L 380, 31.12.1990, p. 27.

⁽⁴⁵⁾ JO L 202, 18.7.1998, p. 1.

⁽⁴⁶⁾ JO C 317, 30.12.2003, p. 11. Cadrul a fost prelungit prima oară în 2006 (JO C 260, 28.10.2006, p. 7) și a doua oară în 2008 (JO C 173, 8.7.2008, p. 3).

⁽⁴⁷⁾ Documentul SEC(1989) 921 final din 3 august 1989.

⁽⁴⁸⁾ JO C 205, 5.7.1997, p. 5.

⁽⁴⁹⁾ JO C 13, 17.1.2004, p. 3.

⁽⁴³⁾ Cf. nota de subsol 24, cauza C-730/79, Rec., 1980, p. 2671, punctele 11 și 12 din expunerea de motive.

(156) Din nou, în scrisoarea din 10 mai 2006, autoritățile elene nu au furnizat nicio informație susceptibilă de a permite Comisiei să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză a fost aplicată respectând regulile aplicabile salvării și restructurării întreprinderilor aflate în dificultate în sectorul respectiv. Prin urmare, Comisia nu este în măsură să elimine îndoielile pe care le-a exprimat la momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din Tratat și nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză este incompatibilă cu piața internă.

(d) Cazul ajutoarelor acordate în departamentele Lesbos, Samos, Chios și Dodecanez, vizate în cea de a treia inițiere a procedurii

(157) În cadrul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE, pentru că nu dispunea de informații suficiente, Comisia a avut în vedere două ipoteze:

(a) cea potrivit căreia ajutoarele prevăzute în Decretele nr. 2041901/16.5.1989 și nr. 2078809/10.10.89, astfel cum au fost modificate, se înscriu în același cadru ca cel stabilit de decretele descrise la considerentele 44-48;

(b) cea potrivit căreia ajutoarele respective făceau parte dintr-un sistem de finanțare care nu era fondat pe aceleași baze.

(158) În scrisoarea din 10 mai 2006, autoritățile elene au arătat că cele două decrete din 1989 prevedeau că întreprinderile trebuie să fie viabile înainte și după reeșalonarea datoriilor. Comisia nu se poate mulțumi cu această precizare deoarece, după reexaminare, s-a dovedit că niciunul dintre cele două decrete în cauză nu arată că întreprinderile trebuiau să fie viabile înainte și după reeșalonarea datoriilor. În consecință, Comisia trebuie să analizeze compatibilitatea ajutoarelor avute în vedere de cele două decrete și de modificările acestora, nu doar bazându-se pe cele două ipoteze de la considerentul 157, ci și fără a exclude, în cazul celei de a doua ipoteze, faptul că au putut fi acordate ajutoare întreprinderilor aflate în dificultate.

(159) În ceea ce privește prima ipoteză evocată la considerentul 157, Comisia nu poate decât să constate că, dacă cele două decrete din 1989 și modificările acestora se înscriu în același cadru ca și cel stabilit de decretele descrise la considerentele 44-48, analiza efectuată la considerentele 146-149 rămâne valabilă, că explicațiile furnizate de autoritățile elene în scrisoarea din 10 mai 2006 nu permit eliminarea îndoielilor exprimate la momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE și, prin urmare, Comisia nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză este incompatibilă cu piața internă.

(160) În ceea ce privește cea de a doua ipoteză, trebuie avute în vedere două scenarii: cel al acordării de ajutoare întreprinderilor aflate în dificultate și cel al acordării de ajutoare întreprinderilor viabile.

(161) În primul scenariu, analiza efectuată la considerentele 146-149 rămâne valabilă, iar explicațiile furnizate de autoritățile elene în scrisoarea din 10 mai 2006 nu permit să se elimine îndoielile exprimate la momentul inițierii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE, prin urmare Comisia nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză este incompatibilă cu piața internă.

(162) În cel de-al doilea scenariu, Comisia constată, de asemenea, că explicațiile furnizate de autoritățile elene în scrisorile din 10 mai 2006, 15 martie 2011 și 29 martie 2011 nu permit să se determine dacă fondurile de rulment constituit cu ajutorul împrumuturilor subvenționate a servit la finanțarea unor investiții eligibile în sensul normelor comunitare privind ajutoarele cu finalitate regională [de la intrarea în vigoare a Decretului nr. 2041901/16.5.1989, normele aplicabile au fost Comunicarea Comisiei privind aplicarea articolului 92 alineatul (3) literele (a) și (c) ajutoarelor regionale⁽⁵⁰⁾, apoi Orientările privind ajutoarele de stat cu finalitate regională din 1998⁽⁵¹⁾]. Comisia nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză este incompatibilă cu piața internă.

(163) În cazul în care respectivele fonduri de rulment nu ar fi servit la finanțarea investițiilor eligibile în sensul normelor Uniunii în materie de ajutoare de stat cu finalitate regională, Comisia trebuie, în sfârșit, să verifice dacă ajutoarele acordate pentru constituirea acestora, care dobândesc, în acest caz, statutul de ajutoare pentru funcționare, pot fi declarate compatibile în lumina dispozițiilor relevante din legislația Uniunii privind ajutoarele de stat cu finalitate regională. În acest context, Comisia ține să sublinieze că sarcina de a furniza toate elementele de natură să îi permită să verifice compatibilitatea ajutoarelor îi revine statului membru în cauză, pentru a-și îndeplini astfel obligația de cooperare față de Comisie⁽⁵²⁾. Dat fiind că informațiile furnizate de autoritățile elene în diferitele scrisori trimise nu permit să se verifice dacă s-au respectat dispozițiile reglementărilor comunitare în ceea ce privește ajutoarele de stat cu finalitate regională, Comisia nu poate decât să concluzioneze că schema de ajutoare în cauză este incompatibilă cu piața internă.

Cazul ajutoarelor sub formă de garanții acordate în temeiul Decretului nr. 2/82257/0025/18.12.2000 (a se vedea considerentul 49)

(164) Garanția acordată în temeiul Decretului nr. 2/82257/0025/18.12.2000 nu trebuie să fie

⁽⁵⁰⁾ JO C 212, 12.8.1988, p. 2.

⁽⁵¹⁾ JO C 74, 10.3.1998, p. 4.

⁽⁵²⁾ Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță (în prezent, Tribunalul) din 15 iunie 2005, Regione autonoma della Sardegna/Comisia, T-171/02, Rec., p. II-2123, punctul 129.

considerată drept un instrument care intervine în cadrul unui proces de restructurare a întreprinderilor aflate în dificultate, cum este cea prevăzută de celelalte decrete menționate în prezenta decizie, deoarece decretul prevede că garanția respectivă nu poate fi acordată decât unor întreprinderi viabile în absolut, iar nu unor întreprinderi viabile după reeșalonarea datoriilor. Prin urmare, este necesar ca aceasta să fie analizată în lumina normelor privind ajutoarele de stat care i se aplică.

- (165) De la intrarea în vigoare a Decretului nr. 2/82257/0025/18.12.2000 și până la 31 decembrie 2005 (data ultimă de expirare a schemei de ajutoare), garanțiile au fost reglementate de comunicarea din 2000.
- (166) Comunicarea din 2000 precizează că Comisia trebuie să evalueze compatibilitatea ajutorului legat de acordarea unei garanții conform normelor aplicate în cazul altor forme de ajutor și precizate în diversele cadre și orientări aplicabile în sectoarele de activitate în cauză. În plus, garanția nu poate fi acceptată decât dacă mobilizarea acesteia este legată de condiții specifice care pot merge până la declararea obligatorie a falimentului întreprinderii beneficiare sau o procedură analogă.
- (167) În speță, autoritățile elene nu au furnizat nicio informație cu privire la elementul de ajutor al garanțiilor acordate. Prin urmare, Comisia nu este în măsură să îl evalueze în legătură cu diversele reglementări aplicabile în funcție de sectoare și să determine dacă elementul de ajutor poate antrena o depășire a intensităților maxime ale ajutoarelor, aplicabile, după caz, întreprinderilor care nu sunt în dificultate (de altfel, autoritățile elene nu au furnizat indicații cu privire la respectarea diferitelor reglementări în răspunsul lor la cea de a treia inițiere a procedurii).
- (168) Într-un astfel de context, Comisia nu este în măsură să concluzioneze că ajutoarele acordate sub formă de garanții prin Decretul nr. 2/82257/0025/18.12.2000 sunt compatibile cu piața internă.

VI. CONCLUZIE

- (169) Comisia constată că Grecia a pus în aplicare în mod ilegal ajutoarele în cauză, încălcând dispozițiile articolului 108 alineatul (3) din TFUE. Analiza efectuată mai sus arată că ajutoarele în cauză nu pot fi declarate compatibile cu piața internă, întrucât autoritățile elene nu au furnizat informații care să demonstreze că au fost respectate diversele reglementări evocate și, prin urmare, Comisia nu este în măsură să elimine îndoielile pe care le-a exprimat în diferitele inițieri ale procedurii. În acest sens, Comisia reamintește că sarcina de a furniza toate elementele de natură să îi permită să verifice compatibilitatea ajutoarelor îi revine statului membru în cauză, pentru a-și îndeplini astfel obligația de cooperare față de Comisie.
- (170) În temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽⁵³⁾, atunci când adoptă decizii negative în cazul unui ajutor ilegal, Comisia decide ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru a recupera ajutorul de la beneficiar (în cazul în speță, toți cei care au beneficiat de dispozițiile decretelor analizate). Prin urmare, Grecia trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiarii săi ajutorul incompatibil acordat. În conformitate cu dispozițiile de la punctul 42 din Comunicarea Comisiei „Pentru o punere în aplicare eficientă a deciziilor Comisiei de obligare a statelor membre să recupereze ajutorul de stat ilegal și incompatibil” ⁽⁵⁴⁾, Grecia dispune de un termen de patru luni de la notificarea prezentei decizii pentru a realiza aceasta. Ajutorul care trebuie recuperat este majorat cu dobânda acumulată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽⁵⁵⁾.
- (171) Prezenta decizie trebuie să fie pusă în aplicare imediat, mai ales în ceea ce privește recuperarea tuturor ajutoarelor individuale acordate în cadrul schemei de ajutoare, cu excepția celor acordate unor proiecte specifice care, la momentul acordării ajutoarelor, îndeplineau toate condițiile stabilite în regulamentul de minimis sau de exceptare aplicabil în temeiul articolelor 1 și 2 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului din 7 mai 1998 de aplicare a articolelor 92 și 93 din Tratatul de instituire a Comunității Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale ⁽⁵⁶⁾, sau într-o schemă de ajutoare aprobată de Comisie.
- (172) Cu toate acestea, articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 prevede că prerogativele Comisiei de recuperare a ajutorului sunt supuse unui termen de prescripție de zece ani. Termenul de prescripție începe din ziua în care ajutorul de stat ilegal este acordat beneficiarului fie ca ajutor individual, fie în cadrul unei scheme de ajutoare. Or, orice măsură adoptată de Comisie sau de un stat membru care acționează la solicitarea Comisiei cu privire la ajutorul ilegal întrerupe termenul de prescripție, fiecare întrerupere făcând ca termenul să curgă din nou de la capăt.
- (173) În speță, datele limită la care Comisia se poate raporta în scopul recuperării sunt următoarele:
- (a) pentru ajutoarele vizate de prima inițiere a procedurii: 1 octombrie 1993, dat fiind că prima acțiune a Comisiei datează din 27 mai 2003, dar că Decretul nr. 69836/B1461, adoptat la 14 septembrie 1993, a fost publicat în Monitorul Oficial elen la 1 octombrie 1993 și a intrat în vigoare la acea dată;

⁽⁵³⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽⁵⁴⁾ JO C 272, 15.11.2007, p. 4.

⁽⁵⁵⁾ JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁵⁶⁾ JO L 142, 14.5.1998, p. 1.

- (b) pentru ajutoarele vizate de cea de a doua inițiere a procedurii: 22 aprilie 1994, dat fiind că prima acțiune a Comisiei datează din 22 aprilie 2004;
- (c) pentru ajutoarele vizate de cea de a treia inițiere a procedurii: 12 noiembrie 1994, dat fiind că prima acțiune a Comisiei datează din 12 noiembrie 2004,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Schemele de ajutoare sub forma reeșalonării de împrumuturi puse în aplicare ilegal de Grecia, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în departamentele Kastoria, Eubea, Florina, Kilkis, Rhodope, Evros, Xanthi și Dodecanez, precum și în insulele Lesbos, Samos și Chios, sunt incompatibile cu piața internă.

Articolul 2

Un ajutor individual acordat în cadrul uneia dintre schemele vizate la articolul 1 nu constituie ajutor dacă, la momentul acordării, acesta îndeplinește condițiile stabilite de unul dintre regulamentele adoptate în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 aplicabil la momentul acordării ajutorului.

Articolul 3

- (1) Grecia are obligația de a recupera de la beneficiari ajutorul incompatibil acordat în temeiul schemelor vizate la articolul 1.
- (2) Sumele care trebuie recuperate includ dobânzile începând de la data la care ajutoarele sunt puse la dispoziția beneficiarilor, până la recuperarea lor efectivă.
- (3) Dobânzile se calculează pe o bază compusă în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004.
- (4) Grecia anulează toate plățile restante ale ajutoarelor acordate în cadrul schemelor vizate la articolul 1 începând de la data notificării prezentei decizii.

Articolul 4

Recuperarea ajutorului acordat în cadrul schemelor vizate la articolul 1 trebuie să fie imediată și efectivă.

Grecia asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 5

- (1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Grecia comunică următoarele informații:
 - (a) lista beneficiarilor care au primit ajutor în cadrul schemelor vizate la articolul 1 și suma totală primită de fiecare dintre aceștia în cadrul schemei care îl vizează;
 - (b) valoarea totală (cuantumul principal și dobânzile aferente) a sumei care trebuie recuperată de la fiecare beneficiar ale cărui ajutoare nu se încadrează în regula *de minimis*;
 - (c) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și a celor planificate în vederea respectării prezentei decizii;
 - (d) documente care să ateste că beneficiarii au fost somați să ramburseze ajutorul.

- (2) Grecia informează Comisia cu privire la stadiul măsurilor naționale adoptate în vederea punerii în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea completă a ajutorului acordat în cadrul schemei vizate la articolul 1. Grecia transmite imediat, la solicitarea Comisiei, informațiile privind măsurile adoptate deja și prevăzute pentru a se conforma prezentei decizii. De asemenea, Grecia furnizează informații detaliate privind sumele recuperate de la beneficiar care reprezintă ajutorul și dobânzile aferente acestor sume.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează Republicii Elene.

Adoptată la Bruxelles, 19 octombrie 2011.

Pentru Comisie

Dacian CIOLOȘ

Membru al Comisiei

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO